Contact





LEADING HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE IN CANADA

2nd Year of Pub. | CHATHAM, ONTARIO, JUNI 1951 | NO. 22

SCHAPEN IN BRITISH COLUMBIA

Niet alleen Drenthe in Holland kent nog de schaapherder, zoals uit bovenstaande foto kan blijken. Deze foto, die ons ter beschikking gesteld werd door de National Filmboard, geeft een prachtig beeld van enkele herders die hun kudde laten grazen op de berghellingen rondom Kamloops in British Columbia.
En al kan hier dan niet gesproken worden van de „grote stille heide", het beeld is er zeker niet minder bekoorlijk om.

"*Contact*"

The leading Holla.d-Canadian Magazine in Canada. Published every third week of each month.

Publisher: **Ch. Ref. Immigration Societies in Eastern Canada.**

Managing Editor: **John Vander Vliet,** 304 Dundas St. W., Ont.

Contents: All matters for publication (except advertising) should be sent to the office of the Managing Editor.

Business Manager: **John Vellinga**, Box 234, Chatham, Ont.

Subscriptions and advertising: Send all subscriptions, renewals and advertising to the office of the Business Manager, Box 234, Chatham, Ont. Subscriptions $1.— a year in advance.

Printers: **The Mercury Press,** Chatham, Ont.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa.

BELANGSTELLING voor de Olievelden van Alberta

JOHN VRIESINGA

Het ziet er naar uit, dat de olievelden van Alberta in de naaste toekomst nog aan belangrijkheid zullen winnen. Dit tengevolge van de jongste politieke ontwikkeling in betrekking tot Iran. Zoals wellicht bekend, zijn er vrij ernstige moeilijkheden gerezen rondom de rijke oliebronnen van Iran. De Iraanse regering heeft te kennen gegeven, dat zij de olieproductie, die met Engels kapitaal gedreven wordt, onder staatsbeheer wil nemen, waardoor de belangen van de Westerse mogendheden ernstig in gedrang komen niet alleen, maar waardoor bovendien de militaire macht van de communisten aanzienlijk versterkt zou worden. Het laatste woord is in deze kwestie nog niet gesproken (en we willen vurig hopen dat deze kwestie met woorden opgelost zal worden), maar inmiddels heeft deze ontwikkeling de aandacht van het Westen reeds naar de rijke oliebronnen van Alberta gericht.

Strategische ligging

Weliswaar vormen de olievelden van Alberta slechts een fractie van het wereldreservoir, doch hun belangrijkheid ligt vooral in hun strategische ligging. De oliereserves van de gehele wereld bedragen naar schatting ongeveer 95 billioen barrels. Hiervan heeft het Midden Oosten (Iran) niet minder dan 48 billioen barrels of ongveer de helft. De Verenigde Staten hebben 26 billioen barrels en Canada slechts 1¼ billioen.

De Verenigde Staten hebben ongeveer 52% van de totale wereld-reserves voor hun doeleinden nodig, terwijl ze zelf slechts over ongeveer ¼ gedeelte ervan beschikken. Een verdubbelde activiteit op het gebied van olie-boring op het Amerikaanse continent ligt dan ook in de lijn der gedachte.

Een groot voordeel van de Canadese olievelden is hun strategische ligging. Tot de uitgebreide boringen in Alberta in 1947 was het Noordwest Pacific gebied voor olievoorziening afhankelijk van aanvoer over lange en gevaarlijke Oceaan routes. Dit kostte Amerika gedurende de oorlog maar liefst 130 millioen dollars. Het is overigens niet uitgesloten, dat de olie-productie van Canada nog aanmerkeijk opgevoerd kan worden door nieuwe vondsten.

? DENKT U HIERAAN ?

JOHN VANDER VLIET

Het onderstaande geldt voornamelijk voor personen die pas uit Nederland zijn aangekomen of die nog komen moeten; en is hoofdzakelijk bedoeld om hen op enige dingen te wijzen, die in Canada anders zijn als in Holland. Daar is b.v. de schrijfwijze van de hoofdletter „J". Als u het in Canada op de Nederlandse manier blijft doen zal die worden aangezien voor een hoofdletter „Y". Verder is er het cijfer „8" dat op cheques al zoveel narigheid heeft veroorzaakt. De Canadees begint in de rechter bovenhoek en geeft daardoor dit cijfer een andere vorm. Wilt u eens proberen een Canadese „J" en „8" te maken? en een Canadese „7", zonder de Hollandse tierlantijntjes?

Vervolgens is het de gewoonte in dit land, dat iemands achternaam beginnende met „Van", „Vande", „Vander" of "de" voluit wordt geschreven. Men adresseert dus nooit een brief aan de heer J. Vande Water als volgt: „J. v. d. Water".

In Nederland bestaat de gewoonte, dat een getrouwde vrouw haar meisjesnaam blijft toevoegen aan de naam, die zij bij haar huwelijk heeft aangenomen, vermoedelijk om de man er bij de voortduur aan te herinneren, dat zij er ook nog is. De Canadese vrouw echter verliest zichzelf geheel in haar echtgenoot en laat haar eigen naam voortaan weg. De vrouw van Piet Sterk, die voor haar trouwen Jantje Zwak heette, ondertekent haar brieven dus **niet** met Mrs. Jantje Sterk—Zwak, maar Mrs. J. Sterk en mag zelfs als teken van totale overgave zo ver gaan, dat zij zich Mrs. Piet Sterk noemt.

In Holland wordt het woord „straat" afgekort tot „str.", terwijl de Canadees als afkorting voor zijn „street" gebruikt „St." en dit geheel los schrijft van de naam van de straat. Het is dus „King St." en **niet** „Kingstr." Nu we toch over adressen spreken kunnen we hier nog aan toe voegen. dat het huisnummer in dit land **voor** de straatnaam geschreven wordt en niet er **achter**, zoals in Nederland te doen gebruikelijk is.

Het is eigenaardig, dat vele immigranten zo lang ze nog in Nederland wonen, de naam van de provincie vermelden achter de woonplaats, hoewel dit soms totaal overbodig is, terwijl zij in Canada deze gewoonte niet volgen en alleen Woodstock of Chatham schrijven. Dit veroorzaakt soms het zoek raken van belangrijke brieven, daar bijna iedere provincie een plaats heeft van dezelfde naam. Vermeldt dus altijd de naam van de provincie.

Tenslotte raden we ieder aan eens even heel goed te letten op de schrijfwijze van de naam van zijn woonplaats. Er zijn mensen, die al geruime tijd in St. Catharines, Hamilton, Holland Marsh, Kitchener en Chatham wonen en nog steeds de volgende schrijfwijze gebruiken: St. Catherines, Hamelton, Holland March, Kitschener en Chattam. Kunt u de fouten vinden?

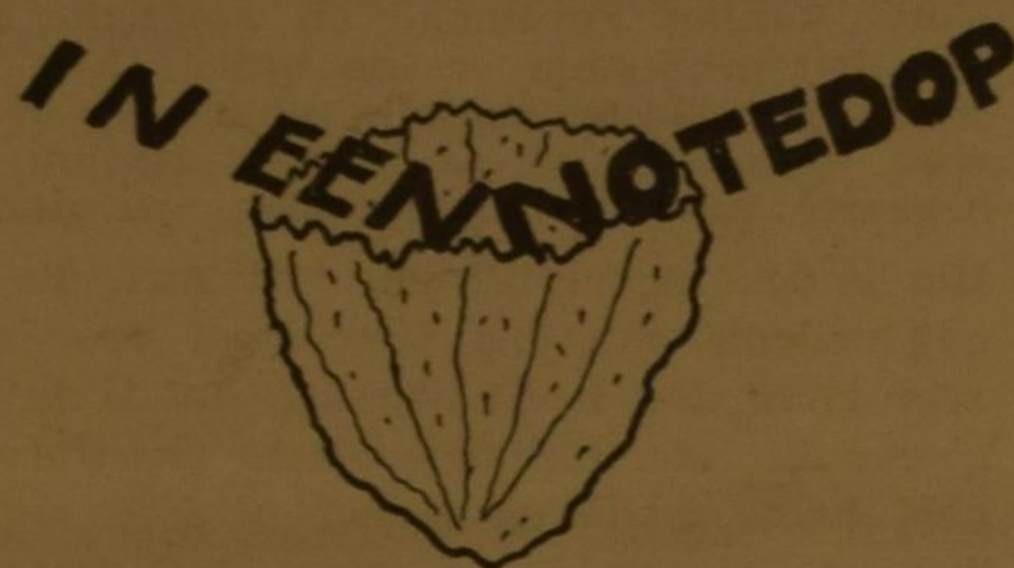
VERBORGEN SCHATTEN

J. VANDER VLIET

Highway nummer 7 loopt dwars door Hasings County bij Marmora, Madoc en Actinolite. Als u die weg wel eens gereisd is zult u gezien hebben, dat deze streek rotsachtig is en misschien hebt u wel gedacht, dat het geen goede plaats was voor boeren. Ofschoon de natuur er prachtig en wild is, krijgt men niet de indruk in een welvarende streek te zijn. Toch is Marmora de laatste tijd een drukke plaats geweest. Er waren geen huizen of kamers te krijgen want alles was bezet door „prospectors". Zoals u weet zijn dat mensen die zoeken naar verborgen schatten in de bodem. Men heeft reeds lang geweten, dat Hastings County goud bevatte en de eerste „gold mill" in Canada werd hier gebouwd. Men wist ook dat er ijzererts in de grond zat, maar beide metalen kwamen niet in voldoende hoeveelheid voor om een mijnbedrijf lonend te maken. De tegenwoordige wetenschap echter, die aan de mens beschikking heeft gegeven over de meest moderne machines en instrumenten heeft dingen aan het licht gebracht, die men vroeger niet wist. Zo heeft men behalve goud, ijzer, lood en zilver ook nog de volgende delfstoffen gevonden: talkaarde, potlood, feldspar (een kristalachtig mineraal), mica, corundum (een der hardste mineralen,waarvan o.a. slijpstenen worden gemaakt), apatite en fluorspar (doorschijnend, gekleurd mineraal, dat gebruikt wordt bij het vervaardigen van lenzen voor wetenschappelijke instrumenten), marmer en syenite (kwarts houdende rots), vermiculite (gebruikt als isolatiemateriaal) en vooral silica waarvan millioenen tonnen aanwezig zijn en dat onmisbaar is in de fabricage van glas. Enkele grote maatschappijen zijn bezig te onderzoeken of het vestigen van fabrieken en smelterijen lonend is. In het algemeen wordt verwacht, dat Marmora het middelpunt zal worden van de ijzer-industrie in Hastings County. Bethlehem Steel, een maatschappij die grote vermaardheid en nog groter kapitaal bezit is zeer geinteresseerd in de mineralen van Marmora en de dag is mogelijk niet ver verwijderd, dat de voorheen waardeloze rotsen schatten zullen voortbrengen ten dienste en ten verderve van de mensheid.

Een van de boeren uit deze omgeving, die aanvraag deed voor een Nederlands immigrant vertelde ons dat hij op 6 voet diepte lood had gevonden met hoog zilvergehalte en in zulke hoeveelheden dat men in een halve dag enkele tonnen opgegraven had.

Voor onze immigranten in dit district zal de ontwikkeling van de verborgen schatten in de bodem op de duur van groot belang blijken te zijn.



Op 25 Mei vergaderde de Chatham Ch. Ref. Credit Union Ltd. voor de verkiezing van een bestuur, Crediet Commissie en een Overzicht Commissie. Het bestuur werd opgedragen om binnen een maand een ledenvergadering bijeen te roepen teneinde verdere voorstellen te bespreken over het innen van aandelen en spaargelden en het beleggen en uitlenen van gelden. Deze Credit Union begint met een ledenaantal van 32, doch verwacht wordt dat dit zich in korte tijd zal uitbreiden.
Het bestuur bestaat uit P. Lugtigheid, H. Vanden Dool, A. Zondervan en J. Vellinga.

De grote aanwas der emigranten dit jaar is oorzaak dat de Ch. Ref. Church te Chatham al weer te klein wordt. Zeer waarschijnlijk zullen in het ressort van deze gemeente binnenkort twee nieuwe Kerken geinstitueerd worden, te Wallaceburg en te Dresden waar al een flink aantal gezinnen wonen. De kerkeraad heeft met de daar wonende leden reeds vergaderd.

In April j.l. is te Chatham een Old Chr. Ref. Church geinstitueerd, waarvoor thans als predikant is beroepen ds J. Tamminga Chr. Geref. predikant te Enschede, die het vorige jaar een reis door Canada maakte.

De Ref. Church te Chatham, die ds H. Maassen als predikant heeft en ook reeds een flink aantal leden telt, heeft een nieuwe kerk in aanbouw aan de Lacroix St.

De Ch. Schoolvereniging te Chatham, die van haar pogingen om een school te openen in het basement der kerk moest afzien, overweegt de mogelijkheid om binnen niet al te lange tijd een eigen gebouw te stichten. Iedere maand wordt er een Zondag voor gecollecteerd, terwijl ook voor de leden der andere kerken de mogelijkheid tot deelname openstaat.

Brampon vergaderde op 16 Mei. Spreker was onze secretaris John Vander Vliet van Trenton, Ont. Het plan bestaat om hier meer intensief als vereniging deel te nemen in de verschillende werkzaamheden onzer organisatie. Voor dit doel zal getracht worden om meer geregeld te vergaderen en indien mogelijk op deze vergaderingen leden van het provinciale bestuur uit te nodigen om onze leden meer en beter in te lichten over ons werk.

Er is nog niet voldoende belangstelling voor een reuzen picnic van de verschillende afdelingen in de omgeving van London, Ont. Slechts een brief kwam binnen van de heer L. Hordijk te Norwich, Ont. Dus dit moet wachten of overgaan.

Vele brieven ontving onze field-man John Vellinga over het huren van een farm in de Exeter-Clinton area. Dit bewijst dat onze leden geinteresseerd zijn in het huren van een farm meer dan in het kopen. Dit vooral in verband met het probleem van voldoende gelden voor eerste storting bij aankoop van een bedrijf. Laten wij ons meer intensief toeleggen op het vinden van geschikte huurbedrijven en als het gelukt de vele personen die belangstelling tonen hiervan in kennis stellen.

Slechts een tuinder in het Niagara district schreef over de aankoop van muck-land in de omgeving van Holland Marsh. Als wij nu schrijven dat dit land voor $300 per acre te koop is en men niets behoeft te storten als eerste betaling, doch alleen te zorgen heeft voor eigen woning die gekocht kan worden voor een geschikte prijs (montage woning, vier vertrekken voor ongeveer $1200) zijn er dan misschien ook meerderen die interesse hebben? Laat ons eens van u horen. Indien er 25 belangstellenden zijn is het mogelijk om tenminste met de eigenaars te onderhandelen. Schrijf naar: Box 234, Chatham, Ontario.

De acht-jarige Jan van Rooyen in Embro, Ontario, is op 5 Mei j.l. door een ernstig ongeval getroffen. Hij kwam onder 'n tractor en brak onder in zijn rug op twee plaatsen iets. De dokter heeft hoop, dat alles weer terecht kan komen, maar Jan moet twee maanden plat liggen. Dit ongeval bewijst weer eens, dat men moeilijk te voorzichtig om kan gaan met tractors. Jan van Rooyen viel door een plotselinge ruk van de tractor af toen deze vast bleef zitten en kreeg het achterwiel tegen zich aangedrukt.

Stratford, Ont. heeft als penningmeester van haar immigratie vereniging gekozen de heer H. Boertien, R.R. 1, Stratford, Ont. en als penningmeester van de Ziektverzekering G. van Bruggen, R.R. 2, Stratford, Ontario.

De heer G. Koornneef van Hamilton heeft een schoenmakersbedrijf overgenomen en zal zich in Stratford vestigen.

NIEUW-VADERLANDSE GESCHIEDENIS

OP ZOEK NAAR DE *rijkdommen* VAN INDIA

De Denen en Noormannen ontdekten de nieuwe wereld, waarvan ons tweede vaderland deel uit maakt, min of meer „toevallig", doordat zij op hun avontuurlijke tochten tengevolge van slecht weer afdreven. En zo weinig waarde hechtten zij aan hun ontdekking, dat zij, buiten hun gedichten, er geen enkele ruchtbaarheid aan gaven. Drie jaar lang hebben ze een nederzetting gehad op de kusten van Canada en daarna lieten ze het voor wat het was. Weer lag de nieuwe wereld aan zichzelf overgelaten, vier honderd jaren lang. Het wachten was op Columbus en op de heren Cabot uit Engeland. De naam Cabot is ons zo goed als onbekend, maar speelt toch een belangrijke rol in de geschiedenis van ons nieuwe vaderland.

De verhalen van Marco Polo

Wat bezielde Columbus eigenlijk toen hij met zijn drie kleine scheepjes de onbekende verten tegemoet trok? Wist hij of vermoedde hij iets van het bestaan van ons werelddeel af? Of was het niets anders dan de zucht naar avontuur, die hem dreef op zijn tocht over onbekende en nimmer bevaren zeeen?

Het was geen van beide. Eigenlijk was ook zijn ontdekking van Amerika, evenals die van de Denen en Noormannen, niets meer dan wat wij „toeval" noemen. Het was ook bij hem een gevolg van een samenloop van omstandigheden. Alleen maar zijn omstandigheden verschilden aanmerkelijk van die der Vikings. En omdat deze omstandigheden van zo ver strekkende betekenis zijn geworden voor de geschiedenis van de nieuwe wereld, willen we ze in het kort weergeven.

Omstreeks het jaar 1200 woonde er in Venetie een zekere mijnheer Marco Polo. Deze Marco Polo had in zijn jongensjaren met zijn vader en zijn oom, een paar ondernemende handelsreizigers, een reis gemaakt naar het Verre Oosten. Zij bezochten verschillende landen in Azie en toen ze terugkwamen hingen ze de ongelooflijkste verhalen op over de rijkdommen, die in deze landen als het ware voor het grijpen lagen. En dat het niet allemaal kletspraat was bewezen ze door voor de ogen van hun verblufte stadsgenoten een grote voorraad van de schitterendste juwelen uit hun zakken te schudden.

Marco Polo heeft al deze verhalen opgeschreven en mede hierdoor ontstond er een bloeiende handel tussen Europa en het Verre Oosten. Grote karavanen trokken regelmatig door de nog grotendeels woeste gebieden van Europa en Azie tot in China toe en de kooplieden, die deze karavanen uitrustten hadden het er lang niet slecht bij. Dit duurde evenwel maar kort. De Turken veroverden al het land tussen de Zwarte Zee en de Middellandse Zee en sloten de handelswegen hermetisch af. Daarmee kwam er pardoes een einde aan de stroom van rijkdom, die uit Azie naar Europa vloeide.

Maar rijkdom en welvaart zijn dingen waar de mensen, zo oud als de wereld is, heel wat voor over hebben gehad en de Europese kooplieden legden het hoofd dan ook niet in de schoot toen hun bron van welvaart afgesloten werd. In die dagen kwam men ook hoe langer hoe meer tot de overtuiging, dat de wereld niet een plat vlak maar een ronde bol was. En niets was eenvoudiger voor de op winst belustte Europeanen dan de conclusie dat men dan ook langs de andere kant van die bol in het om zijn rijkdom begeerde land moest kunnen komen..

Deze samenloop van omstandigheden heeft geleid tot de ontdekking van Amerika. Het was de wens van de Europese kooplieden om hun verloren welvaart te herstellen, die de scheepslui zee deed kiezen om langs onbekende wegen het rijke India bereiken.

Het was ook deze wens, die Columbus dreef op zijn gewaagde tochten en die tenslotte koning Ferdinand en koningin Elizabeth van Spanje er toe bracht hun juwelen te gelde te maken teneinde een vloot voor Columbus uit te kunnen rusten: de begeerte naar de rijkdommen van India.

Het is deze begeerte naar welvaart, die de geschiedenis van ons werelddeel voor een zeer groot deel heeft bepaald; het is de begeerte die later millioenen naar ons werelddeel heeft gedreven n het is deze zelfde begeerte die voor een groot deel nu nog het leven in ons nieuwe vaderland beheerst, en die ook ons, Hollandse immigranten, naar Canada heeft geleid.

Teleurstellingen

Op de derde Augustus van het jaar 1492 koos Columbus zee en na zeventig dagen zeilen bereikte hij land. Dat moest India zijn, dacht hij, het land waarvan Marco Polo verteld had en waar goud en edelstenen voor het opscheppen lagen.

De koperkleurige bewoners, die hem tegemoet kwamen noemde hij daarom Indianen. Maar hoe Columbus ook zocht, goud en edelstenen vond hij niet en hij kwam thuis met weinig meer dan verhalen over een buitengewoon vruchtbaar land. Later maakte hij, nog steeds in de veronderstelling, dat het land, dat hij ontdekt had een deel van het rijke India was, nog drie reizen, maar ook deze leverden weinig op.

Intussen waren er ook anderen, die probeerden India te bereiken langs de zeeweg. In 1497 zeilden Mr. John Cabot en zijn zoon vanuit Bristol in Engeland Westwaarts en ook zij bereikten land. Zij zeilden zelfs over een lange afstand langs de kust en daarmee staat vast, dat zij inderdaad het vasteland van Amerika bereikten, terwijl er daarentegen van Columbus in twijfel getrokken wordt of hij inderdaad ooit het vasteland heeft bereikt of dat hij niet verder is geweest dan Kaap Breton, New Foundland of Labrador. Op het feit, dat Cabot inderdaad het vasteland bereikte heeft Engeland later haar aanspraken op Noord Amerika gegrond.

De mening, dat het nieuwe land een deel van het rijke India moest zijn heeft nog lang stand gehouden. Voor en na zijn er telkens mensen geweest, die er opnieuw op uittrokken om verder het ontdekte land in te trekken in de mening, dat daar toch wel ergens de rijkdommen, waarvan Marco Polo verteld had, te vinden moesten zijn.

Onder hen bevond zich Jaques Cartier. Cartier voer uit in opdracht van de koning van Frankrijk om het nieuwe land voor Frankrijk in bezit te nemen. Cartier zeilde de St. Lawrence River op en twijfelde er niet aan of deze brede waterweg moest hem tot in het hart van het nieuwe land leiden: dit was de weg naar India. Indianen vertelden hem van een grote stad, die zij Stadacona noemden en Cartier dacht niet anders of nu was hij bijna waar hij wezen moest. Hoe groot was zijn teleurstelling toen hij de „grote" stad bereikte. Het was slechts een verzameling van schamele wigwams aan de voet van een rots en het leek in het minst niet op de beschrijving, die Marco Polo had gegeven van de hoofdstad van India met zijn hoge torens en weelderige paleizen. Hoe dan ook, de stad bood een veilige ligplaats voor de op handen zijnde winter. Cartier bleef er gedurende enkele maanden, niet vermoedende, dat op deze zelfde plaats later de wereldstad Quebec zou verrijzen. Gedurende de winter vertelden de inboorlingen hem van nog een andere stad, groter en machtiger dan de hunne.

Weer dacht Cartier, dat dit mogelijk de stad kon zijn, waarvan Marco Polo verteld had en hij besloot er heen te varen. Maar ook nu liep het weer op niets uit, want ook deze stad bestond uit wigwams. Het enige wat hij vond was wonderbaarlijke vruchtbare grond. In de buurt van deze stad was een berg die door Cartier Mont Real werd genoemd. Dit is later de naam geworden van Canada's grootste stad, die hier verrees: Montreal.

RICHT LIJNEN

Onze bijdragen

JOHN GRITTER

Dat opschrift „Onze bijdragen" zoals het daar staat, is voor allerlei uitleg vatbaar. We zullen dat maar niet in bijzonderheden uitpluizen. Genoeg te zeggen dat we daarmee bedoelen onze geldelijke bijdragen tot instandhouding en bevordering van ons kerkelijk leven, hier onder ons immigranten. Daarover enkele gedachten.

Dat ons kerkelijk leven veel geld zal kosten is duidelijk. Als men maar even nadenkt, kan men dat zo maar zien. Daar moeten kerken komen. Een van onze nieuwe kerken, met 320 zitplaatsen, heeft $27.000 gekost. Een andere, die ruimte biedt aan 256 personen, kostte ongeveer $22.000. Vergeleken met wat anderen besteden voor prachtige kerkgebouwen, zowel hier als in de „States", is dat maar een beetje. Maar wij kunnen geen prachtige gebouwen zetten, wij moeten met heel eenvoudige kerken tevreden zijn en dan zijn zulke sommen voor ons nog al een stuk geld. Daar moeten pastorieen zijn. Die kosten in de meeste gevallen ook een $10.000 of meer. Natuurlijk is ons doel zo spoedig mogelijk een eigen leraar te hebben. Dat kost onderhoud. Dan zijn daar de alledaagse kosten van een koster, brandstof, licht en wat niet al. En als men zich aansluit bij een kerkgemeenschap is men toch ook verplicht mee te werken tot onderhoud van Theologische School en Zending en zoveel meer. Dat laatste bedraagt thans in onze Christian Reformed Church per jaar bijna $40 per gezin. Dat wordt niet aanstonds ten volle van ons verwacht; maar op den duur, wanneer we tot een meer normaal kerkelijk leven komen, zullen we toch ook die lasten op ons moeten nemen.

En dan heb ik nog niet genoemd de zaak van het Christelijk Onderwijs. Dat willen we toch ook. Op veel plaatsen is actie in die richting reeds begonnen. Dat is strikt genomen niet een kerkelijke zaak. Maar het is toch een stuk van ons program van actie, dat we ook om Gods wille wensen uit te voeren. En het moet tenslotte ook weer komen van dezelfde mensen en uit dezelfde beurzen.

Dus, dat de opbouw van ons kerkelijk leven en de verdere uitwerking van onze beginselen op verschillende terreinen van het leven ons geld, veel geld, zal kosten, staat vast. We moeten dat maar nuchter bezien en aanvaarden. Daar is eenvoudig geen ontkomen aan.

—

Ook moeten we er maar op rekenen dat wij zelf verreweg het grootste deel daarvan bij elkaar zullen moeten brengen. In deze beginperiode ontvangen we veel hulp van onze broeders en zusters in de „States". Dat is prachtig. We kunnen daar in het begin niet buiten. We kunnen nooit te zeer waarderen de hulpvaardigheid en Christelijke liefde en belangstelling die daaruit spreken. Maar dat is natuurlijk tijdelijk van aard. Daar zijn er wel onder ons die schijnen te denken dat daar ergens over de grens, in dat fabelachtige Amerika, waar toch zoveel wondere dingen gebeuren, een goudmijn is waaruit men maar kan scheppen zonder ooit op de bodem te stoten. Maar dat is zo niet. Het overgrote deel van de hulp vandaar ontvangen komt van mensen die het ook met hun handen moeten verdienen, die het ook niet weg kunnen gooien, maar die veel over hebben voor Gods Koninkrijk en ook ons hier gaarne helpen. Dat mogen we dan aannemen alleen zolang we zelf beslist niet kunnen. Zo spoedig mogelijk moeten we daar af. Dat past bij de Hollandse aard. Een Hollander wil liefst „zijn eigen boontjes doppen", en is er wat prat op dat hij dat kan. Laat ons dat ook gerust overbrengen op kerkelijk gebied. Dat is ook veel beter voor ons eigen geestelijk leven: Om de kerkelijke zegeningen recht te waarderen, moet men eigenlijk leren er voor te offeren. Dan krijgt men eerst de volle zegen daarvan. We zijn dat immers ook aan onze God verplicht. Dat moet zelfs voorop staan.

Langs die weg kan dan het geld, dat voor Gods zaak gegeven is en dat dan niet meer naar Canada hoeft, weer op een andere plaats benut worden. Dan zullen we bezig zijn als goede rentmeesters Gods financien te behartigen zodat er het meeste nut van kan komen.

Dus: ook met betrekking tot ons kerkelijk onderhoud zo spoedig mogelijk „eigen boontjes doppen".

—

Daartoe is het dan heel doeltreffend een begroting op te maken. Het gangbare Engelse woord daarvoor is „budget". Zakenlui hebben zo'n budget waarin ze een schema maken van wat ze in een zekere periode nodig zullen hebben. In de regeling van huiselijke financien is dat ook aan te bevelen.

Ieder die wat zin heeft voor systeem en intelligent wil werken doet zoiets, al is het dan niet in de strikte vorm van een formeel uigewerkt budget. Daar moet in het behartigen van onze financien toch wat methode zitten. Anders weten we nooit waar we aan toe zijn. Nietminder is waar in de zaken van onze Koning, in het beheren van de financien van een kerk.

In zo'n budget neemt men dan op wat men voor een komend jaar naar berekening zo ongeveer nodig zal hebben. Men gaat niet uit van wat de leden der gemeente denken dat ze wel zullen kunnen bijdragen, maar van wat men naar berekening nodig zal hebben. Dus wordt er in opgenomen onderhoud van een leraar, aflossing van schuld, interest, dagelijkse onkosten, bijdrage voor algemeen kerkelijke doeleinden, als Theologische school enzomeer. Zo krijgt men dan tevoren een soort overzicht. Zo heeft men een program voor zijn bijdragen. Liefst wordt dat tegen het einde van een jaar vastgesteld, voor het volgende, zodat men het nieuwe aanstonds naar het gemaakte plan kan beginnen. Zo is er systeem, vaste regel, in onze bijdragen. Langs die weg kan, ook in gemeenten die juist niet rijk zijn, veel worden bereikt.

—

Natuurlijk is dan ook nodig dat ieder van de leden meewerkt. Dat is de eerste plicht van elke Christen. Is men lid van een gemeente, dan behoort men ook te gevoelen, zijn roeping om mee te werken. Wie trekt van de voordelen van het kerkelijk leven, behoort ook mee de lasten te dragen. Dat is toch niet meer dan billijk.

En in onze omstandigheden klemt dat met bijzondere nadruk. Onze geldelijke middelen zijn over het algemeen nog zeer beperkt. Grote sommen kan bijna niemand bijdragen. Maar trachten we allemaal naar vermogen mee te helpen, dan staat men vaak ook nog weer verwonderd wat er gedaan kan worden als er maar is een geest van eenheid en samenwerking. Niemand moet zich onttrekken. We hebben elkaar zo nodig. Dus: Ook in dit opzicht elkaar getrouw zijn en samenwerken.

En hoe dan verder dat uit te werken?

Daarover, zo de Heere wil, een volgende maal.

Gunstiger arbeidsmarkt en STIJGENDE LONEN

Het beeld, dat de Canadese arbeidersmarkt in 1951 te zien geeft, heeft in de laatste weken een iets gunstiger karakter aangenomen. Weliswaar is er groter tekort aan arbeiders dan ooit te voren sinds de tweede wereldoorlog, doch de situatie is niet zo ernstig als zich enkele maanden geleden liet aanzien.

Dit laatste is echter niet van invloed geweest op het loonpeil, dat zich in stijgende lijn bleef bewegen. De arbeiders bij de Chrysler Corporation hebben een opslag van 40 cent per uur gevraagd en die bij de Fordfabrieken 30 cent per uur, terwijl de International Nickel Corp, de lonen van 15.000 mijnwerkers en smelters in Ontario verhoogde met 23 tot 26 cent per uur.

Het blijkt voorts, dat de trek van het platteland naar de stad, die zich ook in de oorlogsjaren voor deed, opnieuw is begonnen. Gedurende de laatste 12 maanden hebben niet minder dan 97.000 arbeiders de boerderij verlaten om zich in de stad te vestigen, waarmede het aantal landarbeiders teruggebracht wordt tot 845 000. Men vreest, dat landarbeiders deze zomer moeilijker te krijgen zullen zijn dan in lang het geval was, ofschoon verwacht wordt dat ongeveer 300.000 studenten en vrouwen aan de oogstwerkzaamheden zullen deelnemen.

Buiten de landarbeiders beschikt Canada over een arbeidscapaciteit van 5.172.000 personen hetgeen een aanwinst betekent van 161.000 arbeiders gedurende de afgelopen 12 maanden. Deze stijging werd deels veroorzaakt door natuurlijke groei, deels door immigratie en deels door trek van het platteland naar de stad.

Een belangrijk verschijnsel is voorts dat meer en meer vrouwen een plaats op de arbeidsmarkt gaan innemen. Op het ogenblik is het zelfs zo, dat naast iedere nieuwe man op de arbeidsmarkt, zich twee vrouwen voegen. Dit verschijnsel wordt verklaard uit de stijging van de kosten van het levensonderhoud.

WEER VRIJWILLIGERS NAAR KOREA

Op 26 Mei is vanuit Rotterdam een groep van 150 Nederlandse vrijwilligers voor Korea vertrokken, tegelijk met 250 Belgische vrijwilligers. De groep van Nederlandse soldaten in Korea werd hiermede gebracht op een kleine 1000 man.

WIE DOET ER MEE?

Er zal dit jaar in Ontario een wedstrijd uitgeschreven worden om de grootste opbrengst van soya bonen. Iedere landbouwer die vijf of meer acres soya bonen verbouwt kan deelnemen. Er worden winnaars aangewezen in vier districten, terwijl de landbouwer, die de grootste opbrengst van de gehele provincie bereikt, provinciaal kampioen wordt. Een totaal van $600.— aan prijzen is uitgeloofd. Voor nadere inlichtingen schrijve men aan de Crops, Seeds and Weeds Branch, Ontario Department of Agriculture, Toronto.

Ook meubelen vrij van invoerrechten

Nader wordt vernomen dat onder de geldende regeling voor uitvoer van goederen, fondsen in Nederland ook kunnen worden gebruikt voor 't aanschaffen van meubilair, zonder dat hiervoor invoerrechten zullen worden geheven.

VOOR DE VROUWEN.

DOOR BETJE

BLIJDSCHAP

Door alle eeuwen heen en over de ganse wereld heeft altijd het verlangen geheerst naar blijdschap en geluk. Tussen de dagen van Kain en die van heden, is in wezen maar weinig verschil. Wij haten alles wat dat geluk in de weg staat. Als buiten alles gaat bloeien en de geur van appelbloesem en seringen onze huizen binnen zweeft, dan herleeft het verlangen naar blijdschap. Over die blijdschap is veel te zeggen. Huisvrouwen, in het algemeen, bezitten de gave om die blijdschap niet te zoeken op plaatsen waar ze niet te bereiken is, maar zoeken het in haar naaste omgeving. Dit komt gedeeltelijk ook, omdat ze niet anders kunnen. De Zondagse kerkgang is vaak de enige keer in de week dat ze er even uit komt en als de kinderen klein zijn vallen er om de andere week ook nog oppas Zondagen tussen. Waar haalt zij dan haar blijdschap vandaan? Er is een gedichtje dat zegt:

„In alle dingen ligt een lied
En 't lied is in de ziel der dingen,
En diep moet gij daar inne dringen
Of het liedeke en verstaat ge niet"

Dit is het nu wat de kracht van de huisvrouwen is, om uit alle dingen een lied te halen. Dat maakt haar dagen licht en brengt in de kleine leventjes rondom haar zonneschijn, dat is een aansporing voor haar man om hem na zijn dagtaak een stapje harder te doen lopen naar huis, dat is ook wat de kinderen, als ze groter geworden zijn, als een schat het leven mee in nemen.

De huisvrouw is het ook die zorgt dat het lied niet overstemd wordt door vermeende of werkelijke zorgen. Kunnen we nog blij zijn als de werkelijke zorgen onze woning binnen dringen? Horen we het lied dan nog wel? Soms zouden we denken van niet, als het werk zich opstapelt, zodat we er niet meer overheen kunnen kijken, of wanneer heimwee knagend in ons leeft, of noem maar op, een ieder vulle z'n eigen zorgen in.

Een ding is er echter waardoor dit alles dragelijk wordt, zodat onze levensblijdschap zich niet laat overstemmen, n.l. dat wij een open venster hebben naar Jeruzalem. Iedere huisvrouw heeft tijd om door dat venster te kijken, terwijl haar handen kunnen doorgaan. Er zijn zo veel werkjes die onze geest alle vrijheid laten. Wie zal de gebeden tellen die uitgezegd zijn tijdens het aardappelschillen of het wassen van stapels vuile borden? Dan staat haar venster wijd open en kan evenals de geuren van appelbloesem en seringen, de blijdschap ongehinderd binnen stromen, want waar de Heiland is, is de blijdschap. En als de kinderen uit school komen dan voelen ze onmiddellijk dat onnoembare, dat ook vader opmerkt als hij thuis komt en hij over de hoofden der kinderen heen z'n vrouw eens aankijkt, dat wat niemand definieren kan, maar wat er ontegenzeglijk is.

Noem het het lied wat in ieder ding ligt, noem het de blijdschap, maar diep in onze harten verborgen, leeft de wetenschap dat het de gemeenschap met onze Heiland is en Zijn tegenwoordigheid in onze woningen die ons levensblijheid brengt.

Mrs. H.

Het bovenstaand stukje werd geschreven door een van onze immigranten-vrouwen die vaak door dat open venster heeft gekeken, ook voor haar eigen zorgen. We zeggen haar hartelijk dank voor deze opwekking, die wel nodig is op de soms zware wegen, die de Heere ons laat gaan.

De ogen

Blijde moeders, blijde kinderen! Dat is gewoonlijk regel, maar er zijn toestanden die het soms moeilijk maken voor de kinderen en daar moet moeder meestal op letten. Ze moet vooral op de ogen van haar kinderen letten, want die zijn van het grootste belang. Als ze een kwetsuur gekregen hebben, of ontstoken zijn, zoeke men onmiddellijk medische hulp en stel niet uit door huismiddeltjes te gebruiken.

Als uw kind een slecht gezicht heeft, staat het voor zijn leven met een definitieve handicap. Gedurende zijn jongste jaren beperkt het zijn gewaarwordingen en vermindert het zijn vermogens. Hij wordt lomp en kan niet wedijveren met andere kinderen, krijgt de neiging om zich te isoleren van zijn makkers. Hij kan aarzelend en traag, onhandig en soms zelfs „dom" schijnen, hoewel het nergens anders van komt dan van slechte ogen. Menig kind is als achterlijk gebrandmerkt omdat zijn ogen niet het normale vermogen hadden.

Van het grootste gewicht is het te weten dat uw kind niet zal klagen over zijn slecht gezicht. Hij weet niet dat hij slecht ziet en vaak merken de ouders het ook niet.

Ieder kind, zodra het begint te lopen, moest door een oog-specialist onderzocht worden. In ieder geval voor dat hij naar school gaat.

Later iets meer over de ogen.

Koek bakken

Er zijn in 't algemeen twee soorten koek; de ene „butter- cake", met „shortening" (plantenvet of ander soort), en de andere „sponge- cake", er zonder. In deze tweede soort gebruikt men geen bakpoeder maar het rijzen wordt veroorzaakt door lucht die in de eieren wordt ingeklopt. Als men kippen heeft, en ze leggen nu goed, kunnen we misschien wel eens de eieren er voor af nemen.

True sponge cake. 1 kop (cup, c) meel, ¼ theelepel (tea spoon, tsp) zout, gerasp-te schil van ½ citroen, 1½ eetlepel (table-spoon, tbsp.) citroensap, 5 eieren, 1 cup suiker (sugar),

Eerst een opmerking. Als er staat „fold in", betekent dat, de ingredienten niet door kloppen aan te mengen, maar voorzichtig door elkaar te vouwen, zodat de luchtbellen, die door het kloppen van de eieren opgenomen worden, niet breken, want het uitzetten van de lucht gedurende het bakken is nodig om de koek te doen rijzen.

Zeef het meel en zout vier (4) keer. Voeg de citroenschil en sap aan de eidooiers toe en klop totdat het geheel stijf is. Klop het wit van de eieren tot het stijf is maar niet droog en „fold in" de suiker, een weinig tegelijk „Fold in" de geklopte dooiers. „Fold in" het meel, ¼ tegelijk. U ziet dat dit voorzichtig behandeld moet worden, maar het is niet moeilijk en het loont de moeite. Het beslag wordt in een ongesmeerde „tube pan" (dat is een van vier of vijf duim hoogte, met een buis of tube in het midden) gebakken in een oven van 325 gr. (1 uur). Na het bakken zet u de koekepan op de kop en laat de koek er in hangen totdat alles koud is.

Dit is het seizoen van aardbeien en voor het heerlijk en populair dessert, „strawberry shortcake". Men kan daarvoor de bovenstaande koek gebruiken of ook de eigenlijke „shortcake". Hier volgt het recept.

Shortcake biscuits. 2 c. gezeefd meel, 3 tsp. bakpoeder (baking powder), 2 tbsp. suiker, ½ tsp. zout, 4 tbsp. vet, (plantenvet geeft de beste smaak), ¾ c. melk. Zeef de droge ingredienten tezamen; het vet dat koud moet zijn, snijdt men in het meel met twee messen of een vork tot het geheel gelijkt op grof meel. Voeg de melk er aan toe en meng goed aan. Kneed heel licht. Het kan in zijn geheel in een gesmeerde, langwerpige of ronde koekepan gespreid worden, om later gesneden te worden, of eerst in rondjes gesneden en dan gebakken in een hete oven, (425 gr. 20 min.) De rondjes snijdt men in twee-en; leg de ene helft op een bordje met een laag aardbeien en suiker er op; weer een helft en nog een laag aardbeien. Heerlijk met slagroom.

Een misverstand

Naar het schijnt is de mededeling betreffende de registratie der Nederlanders rier en daar misverstaan.

Zo zou de onjuiste opvatting bestaan, dat de registratie gedwongen is en dat hij, die daaraan niet tijdig voldoet, de sanctie op zich zal toegepast vinden van verdubbelde kanselarijrechten.

Het is bepaaldelijk niet de bedoeling dit dubbel recht te heffen, indien de betrokkene zich alsnog laat inschrijven. Zij zullen dus te allen tijde de gelegenheid krijgen het registratie-formulier in te vullen.

Hollands-Engelse Bijbels verkrijgbaar

Rev. J. Vander Meer ontving bericht van het Britse Bijbelgenootschap, dat thans verkrijgbaar is een uitgave van het Nieuwe Testament in het Hollands en Engels. Deze uitgave is voor onze Hollandse immigranten van het grootste belang. Er is geen betere methode om met de Engelse taal vertrouwd te geraken dan door regelmatig in de huiselijke kring de Bijbel te lezen in het Engels.

Tot nu toe stuitte dit voor velen op te grote moeilijkheden, omdat er nog zoveel woorden waren waarvan men de betekenis niet wist.

Deze moeilijkheid is bij deze nieuwe uitgave opgeheven, want naast de Engelse tekst vindt men de bekende en vertrouwde Hollandse woorden, zodat men onmiddelijk kan vergelijken.

De uitgave leent zich ook bij uitstek voor persoonlijke studie. Voor het volgen van godsdienstoefeningen in de Engelse taal en voor gesprek met Canadezen kan dit alles een geweldige steun betekenen. Daarom moet ieder Hollands immigrantengezin zich deze uitgave aanschaffen en er regelmatig gebruik van maken. De prijs is slechts een dollar plus porto.

Wellicht is het het beste als onze predikanten zich in willen schakelen bij de bestelling. Zij zouden de bestellingen in ontvangst kunnen nemen, het geld innen en na ontvangst zorgen voor verspreiding. Het adres is: The Bible House, 14 College Street, Toronto 2, Ontario.

MALLE GEVALLEN

Pietje komt huilende thuis. Als zijn moeder naar de oorzaak ervan vraagt zegt hij snikkend: „De jongens op school zeggen allemaal dat ik een groot hoofd heb."

„Wel neen, jongen," zegt zijn moeder. „Hoe komen ze er bij. Trek je er maar niets van aan, want jij hebt een normaal hoofd."

„Heus waar, mammie?"

„Ja, natuurlijk. Droog jij nu je traantjes maar en ga even 8 kilogram aardappels voor me halen."

„Goed, mammie. Zal ik een mandje meenemen?"

„Neen, jongen, doe ze maar in je petje."

Een veearts in Alberta kreeg een telefoontje vanuit een winkel in het dorp. Hier was een boer die een zieke koe beweerde te hebben en hem nodig had. Als een getrouw dienstknecht van zijn vak spoedde de dokter zich naar de winkel, nam de boer mee in zijn car en met haast, eigen aan dokters, snelde zijn wagen over de zandwegen. Eindelijk kwamen zij bij de boerderij. De dokter stopte en tot zijn grote verbazing zei het domme boertje: „Dokter, ik heb geen zieke koe. Maar ziet u, u vraagt maar drie dollar voor een visite naar hier, terwijl een taxi mij vijf dollar kost.

Hollander drong brandend vliegtuig binnen

JOHN VRIESINGA

(Condensed from the Londen Free Press)

Onze landgenoot Willem Koele heeft op 29 Mei j.l. een ware heldendaad verricht door met gevaar voor eigen leven twee leerling-piloten van de Canadese Luchtmacht uit een brandend vliegtuig te redden, terwijl elk ogenblik een benzinetank dreigde te ontploffen.

Als bewijs van dank voor deze daad zal hij de hoogste onderscheiding ontvangen, die de Canadese Luchtmacht uit kan reiken, terwijl voorts pogingen in het werk gesteld worden om hem met onmiddellijke ingang het burgerschap van Canada te verlenen. Ook is het niet uitgesloten, dat Willem Koele drager zal worden van het „George Cross" of de „George Medal", een onderscheiding, die alleen door de koning van Engeland uitgereikt kan worden.

Twee vliegeniers gered

Willem Koele, die sinds 11 maanden in Canada is, was aan het werk op het land van Mr. Wellington Haist, in de onmiddellijke omgeving van de vliegtuigbasis bij Centralia in Zuidwest Ontario. Hij zag de vliegmachine, waarin zich een instructeur en twee leerling-vliegers bevonden, opstijgen en volgde haar met zijn blik. „De machine kwam laag over het bos vliegen", vertelde hij later aan verslaggevers, „en maakte een zwenking om een boom, waarbij de ene vleugel echter de grond raakte. De machine viel neer en vloog in brand. Ik sprong van mijn tractor en holde er naar toe. Een man, ik geloof de piloot, kwam uit het brandende wrak strompelen. Hij was in vlammen gehuld. Ik trok de tweede man vervolgens uit het toestel en legde hem in een sloot. Daarna drong ik het vliegtuig binnen en sneed met mijn zakmes de derde man, die gewond was, los uit zijn riemen. Het duurde ongeveer vijf minuten voor ik hem er uit had en het werd er knap heet. Ik denk, dat hij omgekomen zou zijn in de vlammen als ik hem er niet uitgehaald had. De eerste twee hadden brandwonden, maar de instructeur was tenminste in staat om te spreken en beduidde me om de anderen in veiligheid te brengen".

Na de redding zijn de slachtoffers van dit vliegtuig-ongeluk naar het Westminster Hospital in Centralia vervoerd. Hun toestand was de volgende dag bevredigend.

De bevelhebber van de school voor leerlingvliegers op het vliegveld te Centralia, Cmdr. Bruce Miller, heeft zijn grote bewondering uitgesproken voor de zelfopofferende daad van Willem Koele. Hij zeide, dat Willem dankbrieven zal ontvangen van hoge R.C.A.F. (Royal Canadian Air Force) authoriteiten en mogelijk ook van de Minister van Defensie. Cmdr. Bruce Miller zei verder: „Ik ben van mening, dat tegenover deze daad van zelfopoffering iets concreets gesteld moet worden. Willen Koele heeft het leven van zeker een en mogelijk twee mensen gered. Wij zullen de Federale Regering vragen te willen overwegen om hem onmiddellijk buitengewoon burgerschap van Canada te verlenen. Willem Koele heeft bewezen van het soort te zijn, dat Canada nodig heeft".

Willem Koele is reeds voorgedragen voor de „Dow Award" een onderscheiding, die een regeringstoelage van $100.— met zich brengt.

ONZE ORGANISATIE

JOHN VELLINGA

Meer lokale verantwoordelijkheid inzake de Emigratie-plannen voor 1952

Gedurende de eerste vijf maanden van dit jaar zijn reeds negenduizend Nederlanders in Canada gearriveerd, terwijl er nog vier schepen vol worden verwacht, buiten beschouwing gelaten de velen die reizen per vliegmachine en passagiersschepen. Het totale cijfer zal volgens gegevens dit jaar ongeveer vijftien duizend worden, twee keer het aantal van het jaar 1950.

Onze organisatie heeft ook belangrijk bijgedragen in deze vermeerdering. En wel op tweeerlei wijze, n.l. door leden die voor familie of vrienden tekenden en door het ijverige werk van onze lokale verenigingen en part time field agenten en de enkele full time agenten, in het vinden van ongeveer 500 werkgevers. Dit is een goede prestatie. Wij zijn nu weer in een periode dat de grootste aanvraag voor Nederlandse werknemers voorbij is Voornamelijk landbouwers. Met ambachtslieden is het enigszins anders en deze kunnen meer verdeeld worden over het gehele jaar, met misschien uitgezonderd de maanden Januari en Februari. Gedurende deze twee maanden is het enigszins moeilijk vanwege de winter en de ongerieflijkheden die emigratie met zich brengen.

> EEN RUBRIEK VOOR OPBOUW DER CH. REF. IMMIGRATION SOCIETIES

De Canadese en Nederlandse emigratie-autoriteiten maken nu reeds plannen voor 1952. Ook is door deze instanties advies gevraagd van de verschillende organisaties die belangstellen in Nederlandse emigranten. Het plan is nog niet vastgesteld, dus kunnen wij hier verder niets over mededelen.

Een woord van dank en waardering aan allen die meewerken en ook in de eerstkomende maanden nog vele kleine diensten zullen bewijzen aan de nieuwe landgenoten. Het is een verheugend feit dat er in onze lokale verenigingen steeds meer belangstelling komt voor dit grote en nuttige werk van emigratie.

Gezien het steeds groeiende getal emigranten dat hier heen trekt, is het van grote betekenis dat deze belangstelling bestaat, want er komen moeilijkheden die alleen kunnen worden ondervangen door een meer intensieve medewerking van elke lokale afdeling en haar leden.

Deze moeilijkheid is een gevolg van de snelle groei der laatste jaren en het is niet langer mogelijk voor de z.g. full time field agenten om overal tegelijkertijd werkgevers te vinden en binnenkomende immigranten ten dienste te staan. Door de hoge kosten van loon en andere uitgaven is het ook buitengesloten om meer field-agenten aan te stellen, dus nu moeten wij een oplossing vinden door middel van onze lokale verenigingen. Dit is niet iets nieuws, want in de laatste twee jaar is dit op vele plaatsen reeds zo geweest. Waarom we nu weer naar voren brengen?

Omdat in hoofdzaak dit werk teveel wordt overgelaten aan een of twee leden die zich hiervoor beschikbaar stellen, doch later zelf bemerken dat het voordeliger en minder tijdrovend is van wege de afstanden dat meerderen meehelpen.

Wij staan weer gereed om in het najaar opnieuw te beginnen met het vinden van werkgevers. Dit werk begint reeds in September voor emigranten die arriveren in 1952. Het is daarom nuttig eens na te gaan in welk opzicht wij verbeteringen aan kunnen brengen. Allereerst moeten onze lokale verenigingen meer geregeld vergaderen. Het is niet nodig dat er wekelijks vergaderd wordt, doch naar mijn mening is het wel noodzakelijk dat er minstens vier maal per jaar een ledenvergadering wordt gehouden. Op zulke vergaderingen kunnen dan de verschillende belangen van ons werk besproken worden en tegelijkertijd zaken afgehandeld die nu moeite geven en niet geschieden zoals het behoort. Als voorbeeld: Enige tijd geleden ontmoette ik de penningmeester van een lokale afdeling. Hij vertelde mij dat hij voor zijn baantje bedankte, want hij had veel moeite om de premies voor de onderlinge verzekering te innen en moest zelf de mensen opzoeken in eigen woning, ja, het gebeurde zelfs dat hij Zondags na de kerkdiensten deze ontving. Ik gaf de broeder gelijk en adviseerde het volgende. Laat elke lokale afdeling vaststellen om een vergadering te beleggen gedurende de laatste week van elk kwartaal en op deze vergadering van de leden verwachten dat een ieder zijn premie en contributie betaalt. Indien men niet ter vergadering kan zijn betaalt men per post of gaat zelf even naar de penningmeester.

In een andere afdeling klaagde de part time field man dat hij teveel kleinigheden van nieuw aangekomen immigranten moest opknappen, terwijl andere leden naast de personen in kwestie woonden. Ook hierin is veel verbetering aan te brengen.

Wanneer er geregeld vergaderd wordt kunnen al zulke zaken opgelost en een andere methode vastgesteld worden. Daarbij komt, dat wanneer een lid dit werk verricht, het te veel wordt, doch met de hulp van allen en onder leiding van het bestuur is dit gemakkelijker. Ook vermindert het de onkosten. Met een goed uitvoerbaar plan is het mogelijk om de onkosten van dit werk in zulke mate te verminderen, dat het mogelijk wordt dat elke lokale vereniging Zelf deze onkosten draagt.

Als voorbeeld het volgende. Behalve wanneer een lokale groep gevestigd is aan een meer, is er in de meeste gevallen een verdeling volgens de vier windstreken en de mensen wonen en vestigen zich rondom een centrum en niet allen in dezelfde hoek. Laat nu elke afdeling een officieele part time fieldagent benoemen, die er alleen aansprakelijk voor is dat de aanvragen van werkgevers verstuurd worden naar de aangewezen adressen onzer organisatie die deze doorgeven aan de emigratie-instanties.

Doch naast deze part time field agent moet er in elke hoek een helper zijn, die op zijn beurt weer elk lid in zijn omgeving tot hulp heeft. Wij noemen dit in de Engelse taal „Team Work" (gezamenlijk werken). Dit verlicht het werk zodanig dat niemand behoeft te klagen dat hij er druk mee is en dat het teveel geld kost, terwijl te verwachten is dat de resultaten veel groter zullen zijn. Het gemiddelde ledenaantal van elke plaats is nu reeds over de veertig. Als elke afdeling nu eens op zich nam om plaats te vinden voor twintig gezinnen, uitgezondert relatie gevallen. Volgens berekening zouden dan twee leden moeten trachten een nieuwe werkgever te vinden, doch men be-

hoeft dit niet te doen in een dag, of een week, niet eens in een maand, maar heeft minstens zes maanden tot zijn beschikking om een werkgever te vinden. Men kan gedurende September-October van dit jaar, beginnen en is zelfs nog op tijd wanneer men klaar komt in Mei of Apil.

Laten wij als lokale afdelingen deze zaak bespreken op de eerstvolgende ledenvergadering die feitelijk gehouden moet worden de laatste week van de maand Juni en alvast een zekere plaatselijke werkmethode bespreken voor het komende seizoen en elkaar opwekken om toch te trachten dat elk lid zijn noodzakelijke medewerking geeft.

Mogen wij voor het volgende ook uw aandacht vragen. Er zijn nog steeds leden die „Contact" niet lezen. Vooral nieuw aangekomen immigranten. Tracht op uw vergadering deze te winnen, zodat ons blad vooruit gaat en een spoedige uitbreiding kan worden verwacht. Ook kan er veel meer gedaan worden tot het vinden van meer leden van onze eigen onderlinge verzekering. Er zijn afdelingen waar niet meer dan de helft lid zijn. Tevens zijn er nieuwe zaken van belang die onze aandacht vragen als bijvoorbeeld een begrafenisfonds. Dan zijn er zaken en moeilijkheden van lokaal belang welke om een oplossing vragen.

Dus het is wenselijk en nuttig om geregeld te vergaderen, al is het slechts vier maal per jaar. Het succes van ons werk is ten dele afhankelijk van een wel doordacht plan volgens organisatorische banen, waarin alle leden mee instemmen en in meewerken.

Laten wij in navolging van de betrokken regerings-instanties ook onze plannen vast leggen voor „Emigratie 1952".

DE LAATSTE MAAND

We schrijven op het ogenblik Juni; dat is de laatste maand van het tweede kwartaal van dit jaar. Volgens de regeling van onze ziekte-verzekering moeten de premies voor het volgende kwartaal betaald worden in de eerste week van het nieuwe kwartaal. Dat is dus in de eerste week van Juli. Denk hieraan lokale penningmeesters!

Het is al eens eerder geschreven, maar het kan geen kwaad het nog eens te doen, het zou goed zijn, dat elke afdeling een vergadering hield in de laatste week van het oude of in de eerste week van het nieuwe kwartaal teneinde op die vergadering dan meteen de premies en contributies te innen. Als ieder lid zich verplicht die vergadering bij te wonen behoeft deze zaak weinig moeilijkheden op te leveren. Wij moeten zoveel mogelijk trachten de premies op de gemakkelijkste en goedkoopste manier binnen te krijgen. Als de lokale penningmeester er steeds zelf achter aan moet, kost dat tijd en geld, dat bespaard kan worden. Zo wordt het noodzakelijk, dat deze mensen betaald worden voor hun moeite. En daar zijn onze premies niet op ingesteld. Indien dit dus werkelijk nodig zou worden, zou dat tot gevolg hebben, dat de premies ook meteen zouden stijgen. Het is dus in het belang van ieder lid om zo'n vergadering bij te wonen en mee te werken aan een vlotte gang van zaken.

Gedurende de eerste vier maanden van dit jaar werd aan premies ontvangen het bedrag van $17.622,36, terwijl aan uitkeringen werd uitgegeven $11.218,99.

Nodig pas aangekomen immigranten uit om ook deze vergadering bij te wonen en geef hun een kort relaas van de werkzaamheden en doel onzer organisatie. Dat is ten zeerste bevordelijk ter versterking van ons organisatie-leven. Wij hopen dat alle lokale verenigingen deze wenk om een vergadering te houden in de genoemde periode ter harte zullen nemen.

„CONTACT"

Op Maandag 4 Juni is er te Chatham Ontario een vergadering gehouden van afgevaardigden van de twee leidende Nederlandse tijdschriften in Canada, te weten de „Canadian Calvinist" en „Contact". Vertegenwoordigers van het eerstgenoemde blad waren Rev. John Hanenburg en Mr. Herman Wieringa, beiden wonende in Edmonton, Alberta. „Contact" was vertegenwoordigd door Mr. John Vander Vliet en Mr. John Vellinga.

Deze vergadering formuleerde een plan om te komen tot samensmelting van de beide bladen. Dit plan zal voorgelegd worden aan de publicatie commissies van de beide bladen. Wanneer deze commissies de gedane voorstellen goedkeuren zal er een tweede vergadering belegd worden om verdere zaken te regelen. Wat „Contact" betreft, de twee leden der commissie van Ontario zullen verslag uitbrengen op de vergadering van het provinciaal bestuur, die gehouden staat te worden in de laatste week van Juni. Indien het provinciaal bestuur de voorstellen goedkeurt, zal het nodig zijn alle lokale afdelingen op de hoogte te brengen en dat zij hun goed- of afkeuring te kennen geven. Indien de meerderheid der lokale groepen de plannen goed keurt zal het mogelijk zijn om reeds spoedig over te gaan tot samenvoeging van beide bladen tot een orgaan. Voor een goede gang van zaken is het echter gewenst, dat de plannen, alvorens ze gepubliceerd worden. eerst voorgelegd worden aan het provinciaal bestuur. Dus de volgende maand meer.

MALLE GEVALLEN

„Moeder", zegt dochter lief, „ik heb nu de man gevonden die mij werkelijk lief heeft".
Moeder vraagt met veel belangstelling: „Maar hoe weet je dat?"
Dochter: „Als hij mij in zijn armen neemt voel ik zijn hart kloppen".
Moeder: „Wees toch voorzichtig kind, want je vader heeft mij voor jaren hiermee bedrogen met zijn dollar horloge".

Ons Eerste Jaar in Canada

DOOR BERT

HOOFDSTUK VII

Iets over het verbouwen van Mushrooms

Een mushroom is een eetbare paddestoel, die in Holland niet veel bekendheid geniet. Haar vorm is rond en haar kleur wit; zij heeft een kort stammetje en ongeveer de grootte van een kleine perzik. Waar zij groeit bevindt zich een weefsel van schimmel in de grond en de voortplanting geschiedt door middel van sporen. Deze sporen worden eerst tot spanen gekweekt en dan uitgeplant. Het kweken geschiedt in donkere gebouwen, die verwarmd, besproeid en gelucht kunnen worden. In het midden van zo'n schuur bevindt zich een flink looppad aan weerszijden waarvan zich vakken bevinden, die zich uitstrekken over de gehele lengte van de schuur, zes boven elkaar. De vloer is van beton en loopt naar de ene lengtezijde af, zodat het water goed weg kan stromen na het schoonmaken. De bovenverdieping ziet er ongeveer precies zo uit, alleen is hier het looppad van hout. Daarboven is nog een zolder waarop zich de luchtluiken bevinden. Deze zolder is bedekt met een laag zaagsel, wat nodig is voor de regeling van de temperatuur. Over de gehele lengte van de nok van het dak bevindt zich een luchtkoker. Het gebouw heeft voorts aan de voorkant zowel onder als boven deuren en aan de achterkant alleen onder. De lange rij van aan elkaar gebouwde schuren geeft meer de indruk van een fabriek dan van een farm.

De belangrijkste grondstof in de mushroomteelt is eigenlijk wel de mest. Maar niet alle mest is geschikt; alleen paardemest en dan vers aangevoerd. Zo ziet men dan ook lange hopen mest op het erf liggen; elke dag worden er ongeveer 10 vrachten aangevoerd. Deze mest ligt hier onder een bepaalde temperatuur en vochtigheidsgraad te rotten. Als de mest, na een keer omgezet te zijn, rijp is, wordt ze in de huizen gebracht. Het laden gebeurt met een machine, die de mest nog eens extra fijn slaat, zodat het een mooi en goed hanteerbaar product is als het op de vakken aankomt. Hier wordt het netjes gelijk gemaakt tot een laag van 20 centimeter en iets platgeslagen. Vervolgens blijft het een week of drie, vier liggen broeien, waarbij de temperatuur zo hoog oploopt, dat het er bijna niet uit te houden is. Wanneer dit proces uitgewerkt is neemt het planten van spanen een aanvang. Deze spanen worden gekweekt uit sporen met behulp van tabaksstof. Het zijn dus eigenlijk plukjes schimmelweefsel, die op een onderlinge afstand van 20 centimeter in de mest uitgeplant worden. Nu wordt er gesproeid en weer blijft het een week of zes zitten, totdat het gewas bijna naar boven wil komen. Daarna wordt er een laagje van van stenen gezuiverde aarde over aangebracht, waardoor de kwaliteit van het gewas wordt verhoogd. Nog een week of vier later kan de oogst beginnen.

Hiervoor wordt een klein mesje gebruikt. Bij het licht van een looplamp worden de mushrooms afgesneden; het onderste met grond besmette stukje mag er niet aanblijven. Men heeft een stalen drager, waarin twee cartonnen doosjes, om de mushrooms in te doen, bij zich. De mushrooms worden direct gesorteerd en daarna afgewogen en verpakt.

Na verloop van tijd beginnen zich ook ziekten en verkeerde schimmels tussen het gewas te vertonen, welke regelmatig verwijderd moeten worden, totdat ten laatste de opbrengst tengevolge van deze verkeerde schimmels zodanig gaat verminderen, dat het gewas er uitgehaald moet worden. Dan wordt de uitgewerkte mest verwijderd en alles grondig schoongemaakt met water. Later wordt dit nog eens herhaald maar nu met een gifmengsel, dat alle bacterieen doodt. Bij deze laatste bewerking moet men een gasmasker dragen.

De teelt kan tweemaal per jaar geschieden, zodat er op een mushroom farm doorlopend werk is. Bovendien behoorde er bij onze mushroomfarm nog een appelboomgaard van 40 acres. Het gehele bedrijf was in omvang het tweede in Ontario en beschikte over de modernste machines en maar liefst zes vrachtauto's.

LANDBOUW-NIEUWS

VIJVERS OP ONZE FARMS

Het departement van Landbouw wijst er op in een pas verschenen brochure hoe nodig en nuttig het is om vijvers aan te leggen op onze farms. Water conservatie in Ontatrio is een zaak die grote belangstelling verdient, daar in de laatste jaren gebrek aan water herhaaldelijk op verscheidene plaatsen is voorgekomen. Om die reden beginnen vijvers weer populair te worden. In tijd van droogte kan een vijver gebruikt worden om er het vee uit te drenken en tevens is het een vergaderplaats voor het water, dat anders ongebruikt in het voorjaar zou weglopen van het land.

Wanneer een vijver gegraven wordt in de nabijheid van de farmgebouwen kan hij ook dienst doen in geval van brand. Doch ook voor verfraaiing en voor ontspanning doet hij goede diensten. Wat is het niet aangenaam als men 's zomers na een warme dag even in het water kan springen en voor de kinderen is het een onuitputtelijke bron van genot in de zomer zowel als in de wintermaanden. Als men zijn vijver groot genoeg kan maken kan men er ook vis in houden.

Op sommige farms leent de ligging van de grond zich er uitstekend toe om een creek op een zeker punt af te dammen en zodoende een stuk land te laten onderlopen, dat overigens toch weinig waarde heeft voor andere doeleinden terwijl op andere plaatsen meer inspanning zal worden vereist om een vijver te krijgen, die aan de eisen van nuttigheid en fraaiheid voldoet.

Het departement van Landbouw heeft over dit onderwerp een boekje geschreven dat gratis verkrijgbaar is bij hun vertegenwoordigers in de provincie Ontario.

Wilde mosterd

Als u over enige tijd door het land rijdt en een veld ziet met hel-gele bloemen, dan kunt u wel zeker zijn, dat het wilde mosterd is, een onkruid, dat de Canadese boer jaarlijks duizenden dollars kost. De plant groeit rechtop, heeft diep ingesneden bladen aan een korte stengel en is begroeid met korte, stijve haren. Als de bloei over is vormen zich zaadpeulen van een tot drie inches lang, waarin zich duizenden zaadjes ontwikkelen, die later bij het openspringen van de peul in alle richtingen worden verspreid.

De zaadjes blijven enkele jaren in de grond voor zij ontkiemen, waardoor de uitroeiing van dit onkruid nog moeilijker wordt dan het al is. Het departement van Landbouw raadt aan om te zorgen, dat u schoon zaad gebruikt en als de mosterd toch geregeld verschijnt op de besmette velden, gewassen te verbouwen, die geregeld geschoffeld moeten worden. Het omwerken van het land na de oogst geeft ook goede resultaten om het onkruid te vernielen. Het beste is echter het gebruik van vergif, waarvan vooral goed werkt 2-4-D, voornamelijk in graan waarbij geen gras is gezaaid. Men moet met dit mengsel echter voorzichtig zijn op jonge klaver, daar deze er ernstig onder zou lijden. Hierop kan men Dinitro gebruiken waarbij een gebruiksaanwijzing verstrekt wordt. Goede resultaten zijn ook bereikt met Cyanamid, 100 pond per acre, en dat gestrooid moet worden als de planten nat zijn van de dauw en vooral wanneer de mosterdplant 4 blaadjes heeft. Dit middel heeft het voordeel dat het stikstof in de grond brengt.

Daar de zaden soms na jaren pas ontkiemen kan men niet verwachten dat men in een seizoen er vrij van kan zijn. Het duurt soms lang voordat al de mosterd dood is, maar het loont de moeite om vol te houden.

Betere melk

De dairy farmers van Ontario kunnen gefeliciteerd worden met de betere kwaliteit van de melk, die zij afleveren aan de melkfabrieken. Sedert 1 Juni behoeft er slechts een zeer klein gedeelte van de ontvangen melk als behorende tot klas C gekwalificeerd te worden. Verscheidene fabrieken ontvingen zelfs niets anders dan melk van klas A of B.

Voor de farmer

Er is onlangs een handig en waardevol boekje uitgegeven ten behoeve van farmers. Naast adressen en de handelingen van de laatste jaarlijkse vergadering van de Ontario Crop Improvement bevat het artikelen van ter zake kundigen over „Water Requirements of Crops", „Experiences in Soil Building", „Progress on Legume Seed Research", „Potato Qality" en verschillende andere artikelen. Men kan ze verkrijgen bij de landbouwvertegenwoordigers in elke county en district of van de Crops, Seeds and Weeds Branch, Ontario Department of Agriculture, Parliament Buildings, Toronto.

Dit jaar minder tarwe

Men verwacht, dat 95% van de uitgezaaide wintertarwe dit jaar geoogst kan worden in Ontario. Het gewas heeft de winter over het algemeen goed doorstaan, maar had op verschillende plaatsen in het voorjaar te lijden van het water. De verwachtte 95% omvat 850.000 ocres; in 1950 was dit 928.000 acres en in 1949 805.000. De vooruitzichten voor de opbrengst per acre zijn goed te noemen.

Meer suikerbieten

Er worden dit jaar in West Ontario ongeveer 34.000 acres suikerbieten verbouwd. Het vorig jaar liep dit getal om de 33.000. Het gewas laat zich ook dit jaar vrij goed aanzien.



Velen van ons zullen ongetwijfeld de reis per boot naar Canada nog niet zijn vergeten. Velen zullen er aan terug denken met blijdschap, anderen hebben misschien niet zulke leuke herinneringen. Hoe het ook zij, herinneringen hebben we allemaal. De avondwijdingen, de gezellige avondjes, de vergaderingen voor de jeugd zoals dat was op de reis van 14—24 April 1951 per Volendam. Gesterkt door onze geestelijke verzorger Ds P. Kuiper van Sassenheim, hebben de passagiers ongetwijfeld mooie herinneringen aan deze tocht over de Oceaan. Zo werd door Ds P. Kuiper een Dagschool (Zondagschool) voor 10 dagen opgericht. De avondwijdingen en de Kerkdiensten werden door hem geleid. Het zangkoor o.l.v. de heer Verweel, zong dan mooie liederen. Maar ook op het dek werd door hen gezongen, van „'k Heb geloofd en daarom zing ik". Op bijgaande foto ziet u het zangkoor en Ds Kuiper, die inderdaad een geestelijk verzorger was.

Diegenen, die de foto van het zangkoor willen hebben schrijven naar: Edward N. Zwart, 45 Stanley Ave., Hamilton, Ontario

EDMONTON, HET CHICAGO VAN HET NOORDEN

Brandpunt van handel en industrie

Edmonton, de hoofdstad van de provincie Alberta, die zich in weinige jaren tot een der grootste steden van Canada ontwikkelde, leeft in de sterke verwachting van een economisch grote toekomst. Temidden van het drukke beweeg van handel en nijverheid in vele schakeringen proeft men als het ware het aroom van die toekomst. Haar geschiedenis reikt slechts 150 jaar terug en haar ontwikkeling begon eigenlijk pas bij de eeuwwisseling, maar alles wijst er op, dat zij nog lang niet aan het einde van haar mogelijkheden is. Een belangrijke factor daarbij vormen vooral de rijke olievelden in haar onmiddellijke omgeving. Deze omgeving wordt wel genoemd het „Texas van Canada", terwijl de stad zelf genoemd wordt het „Chicago van het Noorden".

Van Fort tot Hoofdstad

Edmonton is ontstaan uit de winstgevende bonthandel, die hier vroeger gevoerd werd. Twee handelsmaatschappijen, de North West Comp. en de Hudson Bay Comp. bouwden elk een fort aan de oever van de North Sasketchewan River in Centraal Alberta, ter bescherming van hun zaken tegen de Indianen. Het was de Hudson Bay Comp., die aan haar fort de naam Edmonton gaf.

Dat was in 1795, dus omstreeks dezelfde tijd dat de „patriotten" in Nederland om de vrijheidsboom dansten en zongen van gelijkheid en vrijheid en broederschap. In 1807 werden beide forten door de Indianen verwoest, maar korte tijd later zijn ze weer opgebouwd een eindje verder op. Om precies te zijn op dezelfde plaats waar zich thans de Parliaments Buildings in het huidige Edmonton verheffen. In 1821 werden de beide forten samengevoegd en onder de krachtige leiding van een zekere James Rowand groeiden ze uit tot een kleine maar hechte gemeenschap, die bekend stond om haar gastvrijheid in het toen nog vrijwel woeste en weinig herbergzame Noordwesten.

Toch kon er eigenlijk pas van een stad gesproken worden toen Rev. George McDougall, een methodisten-predikant, het eerste gebouw oprichtte buiten de palissaden van het fort. Dit gebouw, een kerk, is thans nog aanwezig en wordt graag door vreemdelingen bezocht. De daad van Rev. McDougall had tot gevolg dat verscheidene families, die tot dan toe binnen de muren van het fort geleefd hadden, zich gingen vestigen langs de oever van de rivier en daar landerijen in ontginning namen.

Ook toen nog leidde de nederzetting echter een min of meer onzeker bestaan. Het was alsof ze elk ogenblik als het ware opgeslokt konden worden door de omringende wildernis. De stoot tot de ontwikkeling van Edmonton tot een stad van betekenis werd gegeven door Frank Oliver, wiens naam nu nog in hoge ere wordt gehouden. Frank Oliver richtte in 1880 de eerste krant op in Edmonton. Hij had een rotsvast en bezielend geloof in de economische mogelijkheden van de jonge nederzetting en liet geen gelegenheid ongebruikt om haar ontwikkeling te bevorderen, zowel door middel van zijn blad als in zijn functie van lid van het Parlement en later die van Minister. Onverstoord ijverde hij voor de toekomst van de stad en de geschiedenis stelde zijn zienswijze in het gelijk. Edmonton groeide zienderogen. Hoe langer hoe meer industrien werden er gevestigd en steeds meer breidde de bevolking zich uit. In 1906 werd Edmonton zelfs de hoofdplaats van de provincie. Sindsdien heeft haar ontwikkeling een reuzen vlucht genomen en thans is de stad, die ongeveer 200.000 inwoners telt, het brandpunt van een welvarende streek en zij is nog lang niet aan het einde van haar mogelijkheden, zowel in betrekking tot de landbouw, als houtverwerking en exploitatie van delfstoffen.

Het Texas van Canada

Vooral de ontdekking van olie in de onmiddellijke omgeving van de stad voorspelt een nog grotere uitbreiding. In 1947 werden de Le Duc-Woodbend fields, 20 mijl ten Zuidwesten van de stad in exploitatie genomen. Thans zijn op deze velden niet minder dan 400 bronnen aangeboord, terwijl op de Redwater fields, ongeveer 35 mijl ten Noordoosten van Edmonton, zelfs 450 boortorens deze kostbare grondstof naar de oppervlakte brengen. Dicht bij de Le Duc fields is voorts nog een zeer dikke laag olie aangeboord, die echter nog niet in productie is en zijn er ook nog talrijke andere en kleinere olievelden. Een pijpleiding naar het Oosten van Canada maakte het onlangs mogelijk de productie van de olievelden van Edmonton op te voeren tot meer dan 100.000 barrels per dag. De olie wordt in Edmonton verwerkt in een grote raffinaderij, die aan vele handen werk geeft, terwijl er nog twee raffinaderijen in aanbouw zijn.

Naast olie worden er echter in de omgeving van Edmonton en in Alberta schier onuitputtelijke voorraden kool en aardgas in de bodem aangetroffen, welke beide een belangrijke rol vervullen in het industriele leven van de stad. Zij vormen goedkope krachtbronnen voor allerlei fabrieken en het is dan ook geen wonder, dat vele ondernemingen zich graag in Edmonton vestigen. De gezamenlijke en rijk geschakeerde industrien van Edmonton, die meer dan 15 arbeiders in hun bedrijf hebben geven aan plm. 28.000 paren handen dagelijks werk, terwijl het gemiddelde inkomen van de arbeiders ongeveer $43.— is. De hoogste lonen worden uitbetaald door de Meat Packing industry (gemiddeld $48.—), tewijl thans de bouwindustrie het hoogste aantal werknemers telt. Er wordt momenteel in zeer snel tempo gebouwd in Edmonton, maar nog kan het tempo de dagelijks groeiende behoefte niet bijhouden. Bijna elke maand verrijzen er nieuwe fabrieken en dit brengt met zich mee de noodzakelijkheid van de bouw van huizen voor arbeiders. Er wordt thans overleg gepleegd met de regering teneinde maatregelen te treffen, waardoor men aan deze situatie het hoofd kan bieden. Momenteel is er een $40.000.000 fabriek in aanbouw, die Celanese zal vervaardigen, een bij-product van aardolie.

Twee Ch. Ref. Churches

Uit dit beknopte overzicht kan voldoende blijken, dat Edmonton ook een aantrekkelijke stad is voor Hollandse immigranten en het behoeft dan ook geen verwondering te wekken, dat zich hier reeds een groep bevindt zich plm. 1000 Hollanders. Er is ruimschoots werkgelegenheid te vinden zowel voor vaklieden als voor boeren; in de wijde omgeving van Edmonton is elke tak van het landbouwbedrijf vertegenwoordigd, terwijl er ook ruimschoots gelegenheid is voor zelfstandige vestiging, zowel op ontgonnen als op nog niet ontgonnen land.

Een gedeelte van de Hollanders woont al heel lang in Edmonton. Dit gedeelte kwam reeds 50 jaar geleden tot instituering van een Ch. Ref. Church, die thans over een eigen nieuw kerkgebouw met pastorie beschikt en in Rev. J. K. Van Baalen een toegewijde herder en leraar vindt. Dit deel houdt diensten in de Engelse taal. Het jongere gedeelte heeft nog geen eigen kerkgebouw en houdt diensten in de Hollandse taal. Rev. J. Hanenburg treedt op als consulent van deze jonge gemeente.

Een bewijs van gezonde christelijke activiteit in Edmonton is het feit, dat er momenteel een christelijke school in aanbouw is, die ruimte zal bieden aan acht klassen. Onderwijzend personeel is er nog niet, doch men vertrouwt, dat te zijner tijd ook in deze behoefte zal worden voorzien.



Een der fraaie gebouwen van Edmonton

THE YOUNG PEOPLES' PAGE

REV. A. PERSENAIRE

We have received the following report concerning the Youth Rally of the Central Ontario League from Mr. A. Mulder, which we are glad to publish.

CENTRAL ONTARIO LEAGUE

The newly organized Central Ontario League held its first Spring Youth Rally on May 24, 1951 in Hamilton, Ontario.

Most of you know how immigration has changed the picture in Ontario. Six years ago, Ontario had only five small groups, Chatham, Sarnia, Windsor, Hamilton, and Holland Marsh. Strengthened by the Young people from Detroit and Imlay City, the Ontario young people held their first rally in Sarnia, Ontario, in the fall of 1946. Together there were about 150 present of which Ontario contributed about 80 young people.

Immigration increased the number and for a while matters were in a state of confusion. Rallies were held at regular times, both in the spring and fall; but there was no organization, and many young people were unable to attend. Assisted by some of our ministers and missionaries, the leaders decided in 1948 to divide Ontario into three districts, South, Central and East.

In the fall of 1950, when the Rally was being planned in Holland Marsh, most of our correspondence was with the ministers. A proposal, however, for organizing was given at the Rally. On January 27, 1951 a delegation met in Toronto. Rev. Witt kindly led our meeting of thirteen societies and a board was elected.

On March 17, 1951, the board and delegates met and the constitution similar to the American Young Calvinist Constitution was accepted. At this meeting problems and difficulties of each society were discussed and our spring Rally planned. Hamilton being the most central city invited us to meet there. Some still had a distance of a hundred miles to travel. Therefore it was decided to have an afternoon and evening meeting. God has richly blessed us at our Rally, for there were 800 young people and 21 societies represented: Brampton, Barrie, Toronto, Bowmanville, Stratford, Winona, Dixie, Orillia, Owen Sound, Erie, Jarvis, Springdale, Holland Marsh, St. Catherines, Woodstock, Drayton, Kitchener, Hamilton, and Brantford.

Let us work together, sincerely and prayerfully; for there is much to be done in our young leagues. May we plan, develop, and become strong Calvinists, not only in Ontario, but in all of Canada. We are working side by side with our American Confederation in the United States from whom we receive much help to look ahead to a bright and Spirit-filled future.

SUMMARY OF THE AFTERNOON MEETING

On May 24, a beautiful sunny day at 3 p.m., approximately 800 young people met at the Hamilton Christian Reformed Church. Mr. S. Tigchelaar, president of the league, led the meeting and song service. The Scripture reading was taken from I Peter 1. A programme of musical numbers and recitations was given by members of the various societies represented. The roll call was then taken and all societies of the League were represented. Lindsay and Orangeville, two new groups, not yet members of the League were present and welcomed.

We welcomed Rev. J. Rook from Sarnia as our speaker. His address, given in the Dutch language, was a great inspiration to us all. His topic was—"You Are Only Young Once."

He mentioned these things in his talk. Youth is a wonderful time of life with ideas and a future. Grasp it with both hands and take from it all you can. Reserve your youth's strength. Many older people wish they could live their youth over, but this cannot be done. Therefore carry no scars on your soul, nor play away your youth. Oh! it is easier to follow the world. But weave your life into the life of Christ. Christ must and shall be followed.

Do not let your youth slip by, or say I will get along—take a stand. Never live beneath your class and principals. Christ shows us the way. Accept it, and fight to stay on it. Youth is the time of the planting, developing, and strengthening of character.

Read your Bible personally without shame—take the time—make time. If you are spiritually dead, it is because of lack of Bible study and prayer. Take pleasure in it. Do it, not as a formality, but with true devotion. Start in youth—begin tonight—start now.

The meeting was closed by Rev. Rook. Many of the young people went to the park for a picnic supper. Old friends met and new ones were made, making the picnic a meeting of Christian fellowship.

SUMMARY OF THE EVENING MEETING

The evening meeting led by our president started at 8 p.m. Special musical numbers were rendered by the Toronto and Hamilton choirs. Mr. Peter Spoelstra, director of the Hamilton choir, presided at the organ for the afternoon and evening services.

Our speaker for the evening, Dr. P. Y. De Jong from Grand Rapids, was then introduced. His topic for the evening was "The Head, not the Tail."

He spoke about the growth of the Michigan Calvinists under the leadership of Dr. Van Raalte, their spiritual leader; their trials in the pioneer days; their growth spiritually; and Dr. Van Raalte's eye to the future, wherin he saw that Reformed Americans might become the head and not the tail in the United States.

Our situation here is different; yet the same. God's purpose, however, in placing us in Canada was not for self, or material gain but for his honour and glory. We Calvinists must become the head and not the tail in Canada, a country of promise and future. Take a stand here—keep your Reformed traditions—be proud of your Dutch blood. Europe is great because it was Christian. Do not forget its troubles today are because of Godlessness.

Carry out the reformed principle in your personal life, business, home, amusement, and study. Calvinists may be criticized, mocked, and slurred, yet we have the purest and fullest interpretation of the Scriptures.

Calvin's three mottos, and our background and history give us a full programme. We must have saving faith; not emotional or temporal faith. Also one of the dangers we must guard against is that we do not slip into historical faith. Our faith must be from the heart as well as the head. Have you that saving faith? Then you can be leaders—the head, not the tail in Canada. Do not remain Dutch but become Canadian. You must adjust yourselves as quickly as possible, remembering Calvin's motto. "Surrender heart and life to God." Have solid, united Christian homes, schools, and churches. Be Canadian; yet a separate people, giving leadership in all walks of life. We are God's, not our own; therefore, dedicate yourself to God, and become the head. Then in the future one can see Christian schools, men in influential positions, men of God, with the heritage of their forefathers, as the leaders of this country, giving to God all the glory. God sent us for this purpose.

Our Spring Rally was a wonderful way of closing our society year. We learned much to carry us through the summer months. May we be strong and sure, walking as God would have us walk; and may He bless us in the future as in the past.

RAADSELS

Als men maar een lucifer heeft en men moet daarmee een kachel, een gasstel, een kaars en een sigaret aansteken, wat steekt men dan het eerst aan?

Waarom kijkt een kat, die een leeg huis binnenkomt, eerst naar rechts en dan pas naar links?

In een vijver groeit de eerste dag een plantje, de volgende dag groeien er twee, de derde dag vier, de vierde dag acht enz. Hun aantal verdubbelt dus iedere dag.

Als de vijver nu in 40 dagen geheel vol is, in hoeveel dagen was hij dan half vol?

De oplossingen komen in het volgende nummer van „Contact".

Degenen, die een grappige ervaring hebben opgedaan of op enige andere wijze kunnen bijdragen tot het slagen van deze rubriek, worden verzocht dit te zenden aan de redactie van „Contact", 304 Dundas St. W., Trenton, Ontario, onder motto:

„MALLE GEVALLEN"

HET NIEUWS

Uit Canada

De zittingen van het Canadese Parlement zullen waarschijnlijk eind Juni onderbroken worden. In de herfst van dit jaar zal het parlement dan weer bijeenkomen en een belangrijk punt van bespreking zal dan vormen het toekennen van ouderdomspensioen aan zeventig jarigen en ouderen. Inmiddels zal vanaf 1 Juli al begonnen worden met de registratie van de voor ouderdomspensioen in aanmerking komende personen.

De Koninklijke Canadese Marine heeft opdrachten gegeven voor de bouw van 39 nieuwe oorlogsschepen, waarvan de gezamenlijke kosten plm. $156.000.000 zullen bedragen. De schepen zullen gebouwd worden op Canadese werven in de provincies Quebec en British Columbia.

De Engelse koning heeft in het begin van deze maand een long-aanval gehad en moest tengevolge daarvan ruim vier weken rust nemen. De 55 jaar oude vorst was al ziek sinds 25 Mei. Zijn toestand is inmiddels verbeterd ofschoon zijn gezondheid voortdurend enige zorg baart. Er gaan zelfs geruchten rond, die beweren, dat de Engelse koning binnenkort afstand van de troon zal doen.

Zondag 6 Juni was een slechte dag voor Zuid Alberta. Het gebied werd geteisterd door een voor deze tijd ongekende sneeuwstorm, die niet minder dan 16 inches natte sneeuw bracht. Het vervoer in Calgary en Lethbridge werd danig in de war gebracht, zodat honderden te laat op hun werk verschenen. Telegraaf- en telefoonlijnen vielen uit voor verscheidene uren, terwijl ook de landwegen veel te lijden hadden van de natte sneeuw.

Er zal een wet in het leven geroepen worden, waardoor Canadese werknemers die de plaats innemen van vrijwilligers voor Korea of voor Europa, verplicht worden hun plaatsen weer af te staan, als deze vrijwilligers na drie jaren dienst in het leger, weer terug komen. De wet zal in toepassing gebracht worden met terugwerkende kracht vanaf 1 Juli 1950, de datum, waarop de oorlog in Korea uitbrak.

Canadese verpleegsters door het gehele land zullen een speciale opleiding ontvangen voor de verpleging van gewonden door een atoom-aanval of een ander bombardement, aldus heeft de minister van gezondheid, Hon. Martin, bekend gemaakt.

De regering van Ontario heeft bij monde van Leslie Frost bekend gemaakt, dat zij dit jaar de bouw van 5000 huizen, verspreid over heel de provincie, ter hand wil nemen. De huizen zullen gebouwd worden, waar de behoefte het grootst is, terwijl de huurprijs zal worden vastgesteld op 50 a 60 dollars per maand. De totale kosten zullen ongeveer $45.000.000 bedragen.

Vooraanstaande Canadese groot-industrielen hebben als hun mening te kennen gegeven, dat in de laatste helft van dit jaar de prijzen over het algemeen niet meer zullen stijgen, doch dat ze, zich aan elkaar aanpassend, met hier een daling op de huidige hoogte zullen blijven. Sommige prijzen zullen nog iets stijgen in verband met tekorten aan grondstof en in verband met het prijsverloop op de wereldmarkt.

Voor het prijsverloop in Canada hangt veel af van de gang van zaken in de Verenigde Staten. Daar zijn de prijzen begonnen te dalen, aldus deze industrielen en zij achten de vooruitzichten van Canada, ernstige ontwikkelingen in Korea of Iran voorbehouden, gunstig.

Het Wereldgebeuren

De spanningen tussen het Westen en Oosten, tussen de vrije wereld en de wereld van het communisme, hebben tot een zeker tijdstip dat al weer enkele weken achter ons ligt, een hoogtepunt bereikt, doch het schijnt dat de situatie thans weer iets minder dreigend is. Het hoogtepunt, waarop wij doelden werd enerzijds veroorzaakt door de bekende situatie in Korea en anderzijds door het besluit van de Perzische regering de olievelden in het Midden Oosten te nationaliseren. In feite betekende dit besluit nl. het onttrekken van de olie van het Midden Oosten aan de Westerse mogendheden, die de oliewinning daar practisch geheel financieren en het toewijzen ervan in feite aan Rusland. Er zijn harde woorden gevallen over deze kwestie en de over het algemeen weinig vastberaden socialistische regering van Engeland heeft deze keer niet geaarzeld. Zij zond zelfs troepen naar het eiland Cyprus voor de kust van Iran en Perzie en vlooteenheden naar de Middellandse Zee. Deze maatregel liet aan duidelijkheid weinig te wensen over en het is waarschijnlijk daaraan te danken, dat aan het besluit tot nationalisatie van de olievelden nog geen uitvoering werd gegeven. De toekomst zal nog moeten leren of dit gerammel met wapens door de Engelse regering in staat is om de Russische beer voorgoed in z'n hok te houden. Erg rustig zijn we daarover voor alsnog niet.

In Korea golft de strijd nu sinds een jaar op en neer met in de laatste weken weer goede resultaten voor de strijdkrachten der Verenigde Naties. Deze strijdkrachten zijn voor de zoveelste keer weer eens over de 38e breedtegraad getrokken en reeds over een flinke afstand van Noord Korea binnen gedrongen. Er zijn tekenen, die er op wijzen, dat de communisten de moed op een volledig succes wat in de schoenen gezakt

VAN DE MAAND

is. Overigens betekent dat nog in genen dele dat het einde van de oorlog nabij is in Korea. Integendeel, er is waarschijnlijk nog geen mens ter wereld, die ook maar met enige zekerheid vermoeden kan, waar en hoe deze oorlog ooit eindigen zal. De Amerikanen, die verreweg het leeuwenaandeel in deze strijd op zich namen, zijn dan ook allesbehalve tevreden over de gang van zaken. Deze ontevredenheid uitte zich sterk in en om het ontslag van Generaal Mac Arthur, waarover de stemmen nog steeds niet tot zwijgen gekomen zijn. Zoals wellicht bekend stond Generaal Mac Arthur een meer drastische politiek voor. Hij wilde rondweg de ontstane toestand van oorlog met communistisch China onder ogen zien en daaruit de nodige conclusies trekken, d.w.z. ook het Chinese grondgebied in de oorlog betrekken. Hij was er van overtuigd, zo zei hij, dat een dergelijke actie geen derde wereldoorlog zou veroorzaken. President Truman en zijn adviseurs dachten er evenwel anders over. Zij willen de sinds de tweede wereldoorlog gevolgde politiek van uiterste voorzichtigheid voortzetten.

In feite betekent dat, dat de aangebonden strijd in Korea geen enkel uitzicht heeft, zolang de millioenenlegers van communistisch China niet volledig uitgeput raken.

Tenzij de communisten voor die tijd het hoofd in de schoot zouden leggen, waarop de hoop evenwel ook niet groot kan zijn.

Gezien de verhoudingen is het meer waarschijnlijk, dat zij door zullen gaan met nu hier en dan daar oorlogjes te ontketenen, met het doel langzamerhand hun invloedssfeer en machtspositie te verbeteren en hun tegenstanders uit te putten. Een klemmende vraag in verband met de toekomst op onze wereld is daarbij hoe ver president Truman en de zijnen gaan willen in hun politiek van voorzichtigheid en toegeven, en wanneer en waar zij zullen zeggen: Nu niet verder. Inmiddels hebben de plaatsvervangers van de vier grote mogendheden maandenlang vergaderd in Parijs, zonder evenwel noemenswaardige resultaten te bereiken. De huidige periode van rust in de internationale ontwikkeling, hoe zeer op zichzelf te waarderen, is dus nog helemaal geen bewijs van een principiele verbetering in de verhoudingen. En ook geven vage geruchten over een beeindiging van het Koreaanse conflict geen enkele waarborg in deze richting.

Een geruchtmakende gebeurtenis van de laatste tijd is voorts de geheimzinnige verdwijning van twee Engelse diplomaten, waarvan men vreest, dat zij met belangrijke staatsgeheimen naar Rusland zijn vertrokken. Officiele woordvoerders hebben gezegd, dat er geen documenten vermist worden.

Uit Nederland

In het begin van Mei heeft Nederland voor de vijfde maal zijn bevrijding herdacht. Op de avond van de vierde Mei werd alom de traditionele stille omgang gehouden ter herdenking van de gevallenen, terwijl de vijfde Mei in het teken van de feestelijkheden stond. Talrijke officiele personen hebben de betekenis van deze herdenking in redevoeringen geschetst, daarbij wijzend op de plicht der dankbaarheid, vooral ook jegens de achter gebleven betrekkingen van hen die vielen voor 's lands vrijheid.

Er hebben zich in Nederland in de afgelopen weken verschillende gevallen van pokken voorgedaan, met name in het zuiden en in het midden des lands. Ofschoon men van een epidemie kan spreken , is de omvang zo beperkt door drastische maatregelen, dat er geen reden voor ongerustheid behoeft te zijn. Vele Hollanders hebben zich op aandringen van hogerhand laten her-inenten tegen deze ziekte, terwijl alle voorkomende gevallen, plm. 30, onmiddellijk werden geisoleerd, zodat de uitbreiding tot een minimum beperkt bleef.

Op Hemelvaartsdag zijn in Nederland, der traditie getrouw, weer de jaarlijkse bondsdagen van de christelijke jeugdorganisaties gehouden. De Gereformeerde Jongelingen kwamen bij duizenden bijeen in Rotterdam, de vrijgemaakte Jongelingsbond hield zijn bondsdag in Den Haag, terwijl de Hervormde Jeugdbonden op Ger. Grondslag hun 40-jarig bestaan vierden in Utrecht.

In Drachten in de Provincie Friesland zijn vreemde dingen gebeurd. Daar bleek een brigadier van politie, op wie ogenschijnlijk niets viel aan te merken, een doortrapte schurk te zijn, die een viertal ernstige misdrijven beging, daarbij op handige wijze gebruik makend van zijn positie. Hij heeft inbraken gepleegd en brand gesticht, maar tenslotte liep hij toch tegen de lamp.

Er is enige deining ontstaan rondom de Drentse olievelden. De minister van Economische Zaken heeft te kennen gegeven dat hij het aardgas, dat bij de olieboringen in grote hoeveelheden vrijkomt, wil bestemmen voor de industrieen in het Westen van het land. Allerlei instanties in de Noordelijke provincies hebben tegen dit plan sterk geprotesteerd, omdat men ook in het Noorden en Oosten deze krachtbron heel goed kan gebruiken.

Er staan in Nederland grote plannen op stapel ter bestrijding van de Rundertuberculose. De regering is voornemens voor dit doel f 10.000.000 uit de fondsen van de Marshall-hulp te besteden .

De Nederlandse regering heeft na ampel beraad besloten geen subsidie te verlenen voor de ontwikkeling van de televisie in Nederland. De omroepverenigingen, die bij deze zaak uiteraard ook nauw betrokken zijn, hebben daarop te kennen gegeven, dat zij er in de huidige omstandigheden ook weinig voor voelen om de zaak te bekostigen, zodat Nederland het voorlopig nog zonder dit modernste snufje zal moeten stellen.

Ruim een jaar geleden heeft de Nederlandse Christelijke Radio Vereniging via haar microfoon een grootscheepse actie ingezet met het doel gelden bijeen te brengen voor de kankerbestrijding. De actie heeft inderdaad het gehele Nederlandse volk in beweging gebracht en het totale geschonken bedrag beloopt al ver over een millioen gulden.

MALLE GEVALLEN

Om gelukkig te zijn met een man is het nodig dat een vrouw hem een klein beetje lief heeft, maar hem in alles verstaat. Om gelukkig te zijn met een vrouw is het nodig dat de man haar veel lief heeft en in het geheel niet verstaat.

ADVERTENTIES

DOELTREFFEND EN GOEDKOOP

Alle Nederlanders in Canada lezen „Contact". Gebruik daarom deze kolommen voor uw familieberichten, zoals jubileums-, verlovings-, huwelijks-, geboorte- en overlijdens-advertenties en de aankondiging van uw verenigings-vergaderingen. Tevens voor hetgeen u te koop aanbiedt of vraagt en het vragen of aanbieden van personeel.

Kosten slechts 20 cents per regel of gedeelte van regel. Grote letters worden als twee regels beschouwd. Minimum tarief $1.50 per plaatsing.

Zend money-order met uw advertentie naar het administratie-adres:

BOX 234, CHATHAM, ONTARIO

Met dank aan God en grote blijdschap berichten wij U de geboorte van onze zoon

JOHANNES LUKE

COR BOUWERS
JANNY BOUWERS—BREIMER

Athens, Ontario, 5 Juni 1951

Door Gods goedheid werden wij verblijd met de geboorte van een welgeschapen zoon

PETER

G. HOGETERP
Z. HOGETERP—WIJNJA
WIESJE

Nober, Ontario

---

23 Maart verblijdde de Heere ons met de geboorte van een zoon, we noemden hem

HARRY

H. TENSEN
E. TENSEN—RIETVELD
MINY

OKOTOKS, Alberta, Box 182

Op 13 Juni 1951 nam de Heere tot Zich in Zijn Eeuwige Heerlijkheid, na een blijmoedig gedragen lijden, mijn innig geliefde vrouw en der kinderen zorgdragende moeder

CATHARINA KIEZEBRINK—VAN DOMMELEN

in de ouderdom van 51 jaar.

Het leven was haar Christus,
het sterven gewin. (Fil. 1:21)

COCHRANE:
Jan Kiezebrink
MERRILL IOWA U.S.A.
G. Burgers—Kiezebrink
J. Burgers, Dicky
COCHRANE:
Corry en Bertus
CHATHAM:
E. J. Kiezebrink
W. Kiezebrink—Posthumus
COCHRANE:
Henk en Diny,
Jan, Herman, Rien,
Harry, Ina.

Box 780, Wicks farm,
Cochrane, Ontario, Canada.

GEVRAAGD

Een flink persoon, geschikt om als agent dienst te doen voor een welbekende levensverzekerings-maatschappij. Alleen zij, die de Engelse taal enigszins machtig zijn, komen in aanmerking.

Schrijf naar: John Vellinga, Box 234 Chatham, Ontario

GEVRAAGD:

In Tuinbouw streek Holland Marsh, een vrijgezel voor vast werk, kost en inwoning, goed loon.Voor zo spoedig mogelijk. Voor nadere inlichtingen schrijf aan:

JACK VAN LUYK,

R. R. 2 Newmarket, Ontario

Wegens vertrek naar Nederland:

TE KOOP

Bakkerij te Smith Falls, Ontario, genaamd „Dutch Bakery"

Goede stand. Omzet $1000.— maandelijks.

Koopprijs $2500.—. Bij koop $1500.— (fifteenhundredi te betalen.

P. HANNEWIJK, DUTCH BAKERY
SMITH FALLS, ONTARIO

TE KOOP

Een graanzaak in het dorp Blyth, ingericht voor export van zaad en ook geschikt voor het malen van veevoeder. Koopprijs $3000, eerste storting $2000, gemakkelijke voorwaarden. Prima gebouwen, geschikt voor een persoon die de graanhandel goed kent. Het is nodig, dat men naast de eerste storting, nog enige duizenden dollars bezit.

Schrijf naar: John Vellinga, Box 234, Chatham, Ontario

BIEDT ZICH AAN:

Zetter-drukker, 4 jaar ervaring, waarvan 2 jaar in Canada. Ook genegen iets anders te doen. Spreekt goed Engels. Leeftijd 19 j. Schrijf aan: H. YPMA, R.R. 8, Picton, Ont.

Dit is slechts een greep

UIT DE VELE FARMS DIE WIJ TE KOOP AANBIEDEN!

$1000.00 down. 50 Acres. Huis met 5 slaapkamers, basement, garage, hydro, goed water. 5 acres weiland. Clay loam, gedraineerd. Gas lease welke $50.00 per jaar oplevert. Bij Wardsville. Volle prijs $4000.00

$5200.00. 50 Acres. Huis met 6 slaapkamers, basement, garage, barn en andere gebouwen. Goed water. Gedraineerd. Hydro.

77½ Acres. Flink huis met electrisch licht en water, garage, barn en andere gebouwen. Grond: sandy loam. 10 acre bos. Prijs $6000.00, Down $15.00.00

100 Acres $5600.00. Goed huis, 3 slaapkamers, basement, garage, barn en bijgebouwen. Gedraineerd. Hydro. 18 acre bos.

7 Mijl van Strathroy. 90 Acre sandy loam. Stenen huis, 4 slaapkamers, gas, barn, garage, silo with granery, water. Volle prijs $10.500.00

Aanvaarding van al deze aanbiedingen in de herfst, na de oogst. Hypotheken beschikbaar.

TASSIE BAXTER
REAL ESTATE BROKER
206 QUEEN ST., CHATHAM, ONT.
PHONE 4433

JAN BOSVELD
REAL ESTATE SALESMAN
CHATHAM - PHONE 5073-W

Voor reparatie of laswerk aan uw Auto of Landbouwwerktuigen naar

L. E. BOERS
Murphy Side Road - Sarnia, Ont.
TEL. DIGBY 4091
4de huis vanaf Dual Highway
Vlug en Voordeelig.

WIJ IMPORTEREN

vanuit Holland:
- Engelse woordenboeken van Kramer $5.—
- Engels in de landbouw slechts $3.—

Nederlandse sigaren Smit en Ten Hove: Cigarillos Jonkers 100 voor $6.50, ook White Ash en Balmoral te leveren.

Speciaal voor bruiloften en feestdagen

DOBBELMAN ....LEKKERMAN!!

Golden Shag per ½ lb $2.25
DONKERE SHAG AmericanEagle per ½ lb $2.25
Heerebaai per ½ lb ....$2.—
B.Z.K.-pruimtabak per ½ lb $2.—
Geniet van GEURIGE TABAK
Zend cheque of moneyorder, anders zenden we onder rembours

SIBO COMPANY
35 Arundel Ave. Ottawa, Ont.

Geo. Greven Automotive Service

LIMITED
AGENTEN VOOR
HUDSON, VANGUARD EN MORRIS AUTOMOBIELEN
UIT VOORRAAD LEVERBAAR

Een Nieuwe MORRIS CAR aan huis bezorgd vanuit onze garage in Chatham kunt U koopen met betaling van $475. en voor het overige gemakkelijke betalings voorwaarden, indien noodig een termijn van 18 maanden

Zes maanden Garantie! 45 mijl per gallon Gasoline

GEBRUIKTE AUTOMOBIELEN

Wij hebben steeds in voorraad een goede sorteering van allerlei merken. Voor reparatie aan uw tegenwoordige car komt naar ons.

Gemakkelijke betalings voorwaarden voor het koopen van een nieuwe of een gebruikte Car.

JUIST VOORBIJ LIBBY'S AAN No. 2 HIGHWAY , CHATHAM
Phone 4780
Wij bedienen U in de Nederlandse taal.

No Fats! No Sugar! No Syrup Added!

HOLLAND HONEY CAKE



- Delicious
- Nutritions
- Healthful

Easily, quickly digested. Each energy-building loaf, fruited or plain, contains a half-pound of pure Michigan honey Here's a marvelous regulatory food . . . a family favorite.

Ask for them at Your Favorite Store or write Brantford Produce Co. Phone 3-2696, 104 Mariboro St. Brantford Ontario

Want to **Lose Weight?** Then Use No Fator

Holland. HONEY CAKE and **HONEY BREAD** Contains No Fats!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

STEUNT „CONTACT" MET UW ABONNEMENT!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Elk persoon heeft een doel waar hij voor spaart. Misschien is uw doel om uw zaak of boerderij over te dragen aan uw zoon en te zorgen dat u voldoende inkomen hebt wanneer u gaat rentenieren, het is ook mogelijk dat u het plan hebt om een trip te maken naar het oude vaderland, om familie en vrienden eens weer te zien.

Wat het ook mag zijn, om dit doel te bereiken is het de veiligste, zekerste en gemakkelijkste manier om een endowment polis te nemen bij de

SUN LIFE ASSURANCE COMPANY OF CANADA

Behoed uw nabestaanden met een "Gezins Inkomsten Polis" bij de Sun Life Assurance Company of Canada.

Write: **MR. J. MICHAEL B. REED**
SUN LIFE OF CANADA
Box 236, Blenheim, Ontario — Phone 2973

Zend mij per ommegaande informatie aangaande uw verzekerings plannen.

Name .... Age ....

Adress ....

Lot...................... Con.......................... Township.......................

Dit jaar 14.000 Hollandse immigranten

Tot nu toe zijn in 1951 de volgende, speciaal voor de emigratie naar Canada varende schepen aangekomen:

Februari	VOLENDAM met 1300 pers.
Maart	VOLENDAM met 1350 pers.
April	VOLENDAM met 1350 pers.
Mei	VOLENDAM met 1400 pers.

In deloop van het jaar worden nog verwacht:

Juni	VOLENDAM met 1400 pers.
Juli	VOLENDAM met 1000 pers.
Juli	ZUIDERKRUIS met 800 pers.
Augustus	VOLENDAM met 500 pers.
October	RIJNDAM met 250 pers,
November	RIJNDAM met 250 pers.

Verder zijn er nog 500 a 1000 plaatsen gereserveerd op normale lijnschepen en verschillende speciale K.L.M.-vliegtuigen zullen ook emigranten naar Canada brengen. In totaal wordt verwacht dat er zich in 1951 13 a 14000 Nederlanders in Canada zullen vestigen.

ABONNEMENTS-FORMULIER VOOR NEDERLANDSE LEZERS

Naam van persoon in Nederland

....

Adres ....

Naam van persoon die abonnement opgeeft in Canada ....

Adres ....

Zendt dit formulier met insluiting van 1 dollar naar ons administratie-adres: Box 234, Chatham, Ont., en wij zorgen voor verzending naar Nederland.

Abonnements Formulier

Prijs een dollar per jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $1.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie adres: P.O. Box 234, Chatham, Ont.

Naam ....

Post-adres ....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

....

Adres Verandering

Nieuw Adres

(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam. ....

....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

Post-adres ....

Tegenwoordig Adres